

Bajtársi

Hírlevél

XXII. évfolyam 4. szám 2019. december

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

Ismét találkoztak
a katonanemzedékek
4-7. oldal

Harmincéves a Wathay Ferenc
Bajtársi Egyesület
18-19. oldal

Harckocsizó-találkozó
22-23. oldal

Képek – események 2019-ből

Minden kedves Bajtársunknak és Bajtársnőnknek jó egészséget és sikerekben gazdag, boldog új évet kívánunk!

Tizenöt éves lett a BEOSZ Tanácsadó Testülete

Tanácskozott a BEOSZ Közgyűlése

Az egyesületek tagjai sok elismerésben részesültek

Megemlékeztünk hazánk jeles eseményeiről

Részt vettünk a HM–MH érdekegyeztetés folyamatában

Tagegyesületeinknél élénk volt a kulturális élet

Nagy sikert aratott a Repülő Juniális

Képősszeállítás: Kiséri-Nagy Ferenc

TARTALOM

Tisztelt Olvasó!	3
Ismét találkoztak	
a katonanemzedékek	4
A haza összeköt	5
Csak a szépre emlékezem	7
A magyar nép mindig	
a szabadságáért szállt síkra	8
Megbeszélés, tanácskozás,	
érdekegyeztetés	9
Hatvanéves fegyvernem	10
Kerékpárral hőseink nyomában	11
Múlt, jelen és jövő – Nagyatádon	12
Jubileumi nosztalgiazás	
a Petőfi Sándor laktanyában	13
Határőr bajtársi összefogás	13
Nekem a 30 év az 15	14
Felhívás	14
Olykor az emlékezés	
a legnagyobb kincs	15
A „30 évből – 5 év”	
a Balassi Bálint Bajtársi	
Egyesületben	16
Harmincéves a Wathay Ferenc	
Bajtársi Egyesület	18
Rákóczi-emlékév Debrecenben	19
Ünnepeltek a veterán repülőknél	20
Régiónap Karcagon	21
Harcokszíó-találkozó	22
Puskás Tivadar	
születésének 175. évfordulójára	24
A hős tűzszerekre emlékeztek	24
Hatvankét éve	
Várpalota közéletében	25
Százéves ludovikást	
köszöntöttek	26
A keleti végekről	
a Nyugat-Dunántúlra	26
„Ki itt szolgált, mindig	
hű maradt”	27
Visszatekintés	28
Megemlékezés	
az aradi vértanúkról	29
Találkozó a löversenyen	30
Tüzeknek szólt a dal	31
Jubileumi díszoklevelek átadása	32

A BAJTÁRSI EGYESÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA FELELŐS KIADÓ:

HAZUGA KÁROLY NY. ALTÁBORNAGY,
A BEOSZ ELNÖKE

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:
VILNER PÉTER NY. EZREDES

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKHELYETTESE:
PINTÉR FERENC NY. EZREDES

FŐSZERKESZTŐ:

GRÓF FERENC NY. ALEZREDES
FOTÓ: KISÉRI-NAGY FERENC

A HÍRLEVÉL INTERNETES ELÉRHETŐSÉGE:
www.beosz.hu

CÍM: 1440 BUDAPEST, PF.: 22.

E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM

NMHH SZÁM: 1612/2012

TISZTELT OLVASÓ!

KEDVES BAJTÁRSNÓK, BAJTÁRSÁK!

Hamarosan itt az év vége, megkezdődik az adventi készülődés. Szövetségünk egyesületei (egyesület, klub, kör, szakosztály, tagozat, tagszervezet, területi szervezet) évfárá programjaikra készülnek, hogy azt követően a közösségi életet felváltsa a családdal töltött meghitt együttlét.

Ilyenkor célszerű áttekinteni, hogy milyen évet is zárunk, mi az, ami megvalósult az év elején betervezett programokból, azok milyen hatékonysággal valósultak meg, hogy az elkövetkező jubileumi évet új reményekkel, új tervekkel, megújuló programokkal kezdhessük. Gondolom, hogy ezt megteszik a tagszövetségek, és egyesületi vezetőink is. Így teszek most én is a teljesség igénye nélkül.

Az első szó a köszöneté. Köszönjük meg azon tagtársainknak, bajtársainknak a munkáját, akik ebben az évben is önzetlenségükről, empátiájukról tettek tanúbizonyságot. Idejüket nem kímélve, fáradhatatlanul tervezték, szervezték és valósították meg a rendezvényeket, változatos programokat, képviselték Szövetségünket, egyesületeinket, készítették pályázataikat.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége fennállása során először vált lehetővé, hogy a Magyarország honvédelmi minisztere által biztosított kiemelt támogatás segítségével tagszervezeteinket, valamint a honvédelem ügyét támogató, nyugállományú katonákat tömörítő „civil” (nem a Szövetségünkhöz tartozó) szervezeteket is, pályázat útján jelentős támogatásban részesíthettük. Lehetőség nyílt a munkafeltételek javítására, eszközök vásárlására és olyan programok megvalósítására is, amire a tagdíjból nem lett volna lehetőség. Tagságunk nevében is köszönjük a tárca felénk irányuló figyelmét, gondoskodását.

Kiemelt programjaink közül a XXVIII. Katonanemzedékek Találkozóját előzte meg a legnagyobb várakozás, hiszen mindig meg kell újulni, hogy ne váljon egysíkúvá ez az országos programunk. Olvashatnak róla lapunk hasábjain is.

Az ember életében nagy jelentősége van az ünnepeknek, a kerek évfor-

„Az ember keze arra való, hogy kézen fogjon vele más embereket”
(Helen Macdonald)

dulóknak, így van ez a közösségek esetében is. 2020-ban lesz a BEOSZ 30 éves. Már megkezdődött a méltó megemlékezés feltételeinek megteremtése, a szervezési, előkészítői munkák. Nemcsak ünnepelni, ünnepeltetni akarjuk magunkat, hanem a rendezvényeinket, programjainkat az évforduló jegyében kívánjuk megvalósítani.

Nem szabad megfeledkezni arról sem, hogy a Szövetség tisztségviselőinek mandátuma áprilisban lejár. A Küldöttgyűlésnek az állandó napirendi pontokon túl, meg kell választania a BEOSZ új tisztségviselőit. A jelölőbizottság már megkezdte munkáját.

Már szóltam írásom elején a köszönetről. Akkor tagtársaimnak mondtam köszönetet az elvégzett önzetlen munkáért, most szeretném megköszönni a közös ügyünket segítő, támogató, biztosító, olykor kiszolgáló, rendezvényeinknek helyet adó szervezetek vezetőinek és munkatársaiknak, azon vállalkozóknak, szimpatizánsainknak, akik anyagilag is segítik egyesületeinket.

A közelgő ünnepekre való tekintettel kívánok: áldott, meghitt, békés, kellemes karácsonyi ünnepeket, és eredményekben gazdag boldog új esztendő!

ESKÜDT LAJOS NY. EZREDES
ELNÖKHELYETTES

Ismét találkoztak a katonanemzedékek

I dén ősszel már a XXVIII. találkozóra jöttek össze a katonanemzedékek Pákozdon és Balatonakarattyán. A kétnapos rendezvény első mozzanataként a résztvevők koszorúzást tartottak a pákozdi Katonai Emlékparkban, a Szövetség és a tagszervezetek által emelt kopjafáknál. A katonanemzedékek összetartozásának szimbólumaként állított kopjafánál először dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter, majd a Magyar Honvédség Parancsnoksága nevében Sándor Zsolt dandártábornok, az MHP törzsfőnökének műveleti helyettese koszorúzott, míg a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége koszorúját Hazuga Károly nyugállományú altábornagy, elnök helyezte el. Ugyancsak elhelyezte a megemlékezés koszorúját Baráth István dandártábornok, az MH Hadkiegészítő, Felkészítő és Kiképző Parancsnokság parancsnoka és Görög István nyugállományú ezredes, a Katonai Emlékhely Pákozdtól – Nemzeti Emlékhely ügyvezető igazgatója. Ezt követően a tageszervezetek koszorúit kerültek az általuk felállított kopjafákhoz.

Központban a haderő fejlesztése

Az ünnepi eseményt követően a résztvevők a pákozdi Művelődési Központba vonultak, ahol Hazuga Károly ny. altábornagy, a BEOSZ elnöke köszöntötte a jelenlévőket, a megjelent honvédelmi minisztert és a község polgármesterét. A köszöntő után a résztvevők meghallgatták dr. Benkő Tibor honvédelmi mi-

niszter Honvédelmi és Haderőfejlesztési Programról szóló előadását. A miniszter bevezetőjében úgy fogalmazott: a Magyar Honvédség fejlesztése minden állampolgárnak fontos, hiszen a haza

védelme mindannyiunk kötelessége. Az előadást követően a találkozó programjai az MH Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központban folytatódtak. Itt Hazuga Károly ny. altábornagy,

a BEOSZ elnökének megnyitója után Szabó István honvédelmi államtitkár köszöntötte a megjelenteket. Köszöntőjében beszélt arról, hogy a BEOSZ, a megalkotása óta törekszik arra, hogy hidat építsen a múlt és a jelen közé.

Az indulástól napjainkig

Másnap délelőtt előadásokkal folytatódott a találkozó. Vilner Péter ny. ezredes programismertetője után, az első előadásban a résztvevők Borsits László ny. vezérezredes, a rendszerváltás vezérkari főnökének szemével tekinthettek vissza

a Magyar Néphadsereg és az újjáalakult Magyar Honvédség akkori szerepére. Mint azt a volt vezérkari főnök elmondta, abban a bonyolult időszakban – emlékezzünk csak a rendszerváltás napjaira, a romániai forradalomra, a taxisblokádra, a délszláv válságra – a honvédség becsülettel végezte feladatát, megtartotta intaktságát, részese volt a békés átmenetnek.

A HAZA ÖSSZEKÖT

(Így kezdődött)

Az első katonanemzedéki találkozó egyik szervezője voltam. Az első kísérlet volt, hogy a különböző rendszerekben szolgált katonákat egy rendezvényre hozzuk össze. A cél az volt, hogy Ludovikát végzetek és a néphadsereg, illetve akkor már a Magyar Honvédség katonái egy rendezvényen találkozzanak. A résztvevők száma meghaladta a százat.

Nagy izgalommal készültünk a találkozóra, volt bennünk egyfajta félelem, hogy miként fognak szót érteni a különböző korokban szolgált katonák. A szervezés időszakában végig éreztük a legfelsőbb katonai vezetés támogatását. Azt hiszem, ezzel a rendezvénnyel a minisztérium vezetése, a katonák a társadalomnak is példát mutattak.

Kellemes meglepetésünkre a résztvevők nem különültek el egymástól, első pillanattól kezdve keresték a kapcsolatot, hamar egymásra talált a lövész, a harckocsizó, a tüzér. Gyorsan kiderült, hogy a haza szolgálata koroktól függetlenül összeköti a különböző időkben szolgálókat.

Hihetetlen győassággal jó ízű párbeszéd alakult ki, egymás szavába vágva elevenítették fel pályafutásuk sikereit, küzdelmeit. Gyorsan egymásra találtak a különböző haderőnemeknél, fegyvernemeknél, szakcsapatoknál szolgálók.

A találkozón percről percre szövődtek a barátságok, és hamar kiderült, hogy a haza szolgálata, a katonai hivatás erősebb összekötő kapocs, mint az egymástól elváló korok. Ezen a találkozón a katona jelent meg és nem az egymástól elválasztó, szemben álló korszakok. A résztvevők az egymással való találkozás során képesek voltak az elválasztó ideológiáktól elvonatkoztatni és a haza szolgálatát, a katonai hivatást mindezek előterébe helyezni.

GALLÓ ISTVÁN NY. EZREDES

A folytatásban Mihócza Zoltán altábornagy, a Magyar Honvédség Parancsnoksága törzsfőnöke a MHP megalakulásáról, az eltelt 8-10 hónap tapasztalatairól és a 2021-ig tartó következő ütem fel-

adatairól szólt. Előadásában kiemelten szólt az összetartozásról, a modernizálás eddigi eredményeiről, a struktúra kialakításáról, a feladat nehézségeiről, melynek megoldásában számítanak a

társadalom, benne a Szövetség támogatására.

Végezetül, a résztvevők körében is nagy érdeklődéssel várt előadásában dr. Farkas András, a „nyugdíjguru” néven ismertté vált előadó a nyugdíjasok helyzetét, a jövő várható kilátásait ecsetelte, számos érdekes megjegyzéssel, ábrával és demográfiai grafikonokkal alátámasztva.

Elismerések és példaképek

A rendezvény elismerések átadásával folytatódott. A hagyományoknak megfelelően itt adták át a Katonák Példaképe díjakat. Ebben az évben Molnár Eszter őrnagy (MH KIKNYP), Kálínger Roland őrnagy tábori lelkész (Katolikus Tábori Püspökség – Katolikus Ordinariátus),

nően további 19 személy és 2 szervezet kapott BEOSZ-szintű elismerést. Molnár Eszter őrnagy (MH KIKNYP) a díj átvétele után köszönetét fejezte ki a megtisztelő elismerésért, egyben elmondta, hogy ezzel megerősítést kapott arra, hogy

Kollár Gábor százados (MH 86. SZHB), Tiliczki Tamás százados (MH 5. BILD), Bálint Ákos főtörzsszázlós (MH 64. BSZJLE) részesült az elismerésben. BEOSZ Emlékérmét kapott Kertész Zoltán ny. ezredes, (112-es sorszám), a Magyar Veterán Repülők Szövetsége (113-as sorszám), Kovács József ny. al ezredes (114-es sorszám) Ezekon túlme-

munkájával jó cél érdekében, jó úton jár, de mivel ezt egyedül nem tudná megtenni – bemutatva jelen lévő munkatársait – nekik is megköszönte a közös munkát, és a díjat közös sikernek tekinti.

A rendezvényt Hazuga Károly ny. altábornagy, a BEOSZ elnöke zárta, aki elmondta, hogy az elnökség már készül a jövő év február 27-én megtartandó jeles

eseményre, a Szövetség megalakulása 30. évfordulójára. A zárszót követően a Szövetség elnöke, Szabó József ezredes az MHP Személyzeti Csoportfőnökség Humánszolgálati Főnökség főnökével és Piros Ottó ezredessel az MH Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központ parancsnokával közösen a résztvevők nevében koszorút helyezett el a BEOSZ emléktáblájánál.

Jött a móka, kacagás...

A délutáni program már a pár éve megszokott „szabadidős” napként folytatódott, melynek során a Szövetség régióinak és tagszövetségeinek – az MH Altishti Akadémia hallgatóival kiegészült – csapatai a „30 év – 30 fakanál” főzőverseny keretében mérték össze tudásukat. Azt, hogy a szervezők komolyan gondolták a versenyt, mi sem bizonyította jobban, mint a délután mottója: „Azt eszünk, amit főzünk!”, vagyis a vacsora függött a csapatok tudományától. A főzés ideje alatt ki-ki a maga módján járult hozzá a munkához, szeletelés, pucolás, drukkolás, koccintás, ezek mind-mind fontos részei voltak a délutánnak. Sokan viszont már előre sportolással csináltak helyet az esti finomságoknak, mert a főzőverseny közben, 20 csapat részvételével, a Balaton-parti réten különböző sportvetélkedőket, ügyességi és egészségmegőrző programokat tartottak. A sportversenyek és a főzőverseny eredményei kihirdetését már a vacsora elfogyasztása utánra időzítették. A főzőverseny eredményét szakértőkből álló zsűri állapította meg. A győztes csapat a „Berdó Bandája” (5-ös régió), a második helyezett a „Szépkorúak” csapata (3-as régió), míg a harmadik helyezett a „KMR” csapata (1-es régió) lett, de természetese-

sen minden csapat elismerő oklevélben részesült. A legjobb eredményeket elért sportcsapatok is átvehették a győzteseknek járó érmeket.

Az esti program a Military Girls nagy sikerű műsorával folytatódott, majd Szabó Sándor tárogatóművész szolgáltatott hangulatos aláfestést a közös beszélgetéshez.

Csak a szépre emlékezem (Husztai Péter)

A BEOSZ idén is megtartotta az évenként megrendezett Katonanemzedéki Találkozót, melyen én is részt vettem. Nem ez volt az első KNT, amin ott voltam, jó néhány találkozóhoz részese lehettem eddig. A BEOSZ megalakulásának 30. évfordulójához közeledvén, ha visszalapozok emlékeim között, nehéz választani, hogy melyik is volt az az egy, amely kiemelkedik az összes többi közül.

Nem véletlenül adtam írásom címéül ennek a régi szép slágernek a címét, mert mindegyik rendezvény szép, szervezett volt, és a szervezésben sok ember munkája tükröződik vissza. Hiányosság részünkről, hogy egy-egy rendezvény befejezésekor nem hangzott még el, hogy köszönjük a színvonalas találkozót. Én most visszamenőleg is megteszem:

KEDVES BARÁTAINK!

Köszönjük az eddig végzett és ezután végzendő szervezőmunkákat!

Én mindegyik rendezvényről élményekkel, új ismeretekkel feltöltődve jöttem haza. Mégis hadd emeljem ki az idei találkozót. A szívem repesett az örömtől, hogy a BEOSZ fennállása óta első ízben látogatott el hozzánk olyan honvédelmi miniszter, aki igazi katona volt és marad élete végéig. Aki végigjárta a parancsno-

ki létrát annak legalsó fokától, most már a legmagasabb fokáig. Ő ismeri, mert átélté, hogy milyen gondokkal, problémákkal kellett nekünk megküzdenünk aktív korunkban, és tudja, hogy a jelenlegi társadalmi elismertség ranglétráján hol is lenne a helyünk.

Miniszter úr – és az ugyancsak előadást tartó MH Parancsnokságának törzsfőnöke –, mint volt bajtársakat, katonai elődöket, beavatott minket a haderőfejlesztés terveibe, jelenlegi helyzetébe és a további feladatokba, elgondolásokba. Ekkor úgy éreztük, hogy tényleg kollégáknak tekint minket. Köszönjük szépen!

Visszalapozva gondolataim közé, hadd említsek meg egy régebbi rendezvényt, melynek egy gondolata mélyen beivódott a szürkeállományomba. Nevezett rendezvényen rész vett Lányi Zsolt, az akkori OGY HB elnöke is. Ő azt az álláspontját osztotta meg velünk, hogy mindegy, hogy a katona a barikád melyik oldalán harcol, a katona mindig hős. A katona az előjárói parancsait hajtja végre esküjéhez híven, ha kell, az élete feláldozásával is.

Végezetül hadd említsem meg azt, hogy az egyik rendezvényen találóan jegyezte meg az akkor létező bajtársi tageszervezet elnöke, Kovács Béla ny.

alezredes, hogy „úgy szeretek ezeken a rendezvényeken részt venni, mert jó találkozni a régi ismerősökkel, barátokkal, miközben új bajtársakkal kötünk ismeretséget.” De az sem elhanyagolandó, sőt (!), hogy sok új információt szerzünk, melyeket munkánkban tudunk hasznosítani.

Én osztom Kovács Béla véleményét.

SINYI IMRE NY. EZREDES
SZEGEDI BAJTÁRSI KLUB

„30 év – 30 fa”

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége 2020. február 27-én ünnepli megalakulásának 30 éves jubileumi évfordulóját. A jubileum nemcsak ünneplésre, de maradandó érték megteremtésre is alkalmat ad. Ennek jegyében a XXVIII. Katonanemzedéki Találkozón – a Nyíri Honvéd Egyesület kezdeményezésére – „30 év – 30 fa” címmel ökológiai

akciót hirdetett. Az akció kezdeteként a Balatonakarattyai Üdülő parkjában a Szövetség és a kezdeményező egyesület elnökei elültették a BEOSZ fáját. Bízunk benne, hogy tagszervezeteink minél nagyobb számban csatlakoznak a kezdeményezéshez.

A magyar nép mindig a szabadságért szállt síkra

Bár a forradalom elbukott, de eszmeisége, mondanivalója, s a jövőbe vetett hit napjainkig megmaradt – mondta Benkő Tibor honvédelmi miniszter, a Honvédelmi Minisztérium október 23. alkalmából rendezett központi ünnepségén.

A Stefánia Palota – Honvéd Kulturális Központban tartották a honvédelmi tárca központi ünnepségét, amelyen az 1956-os forradalom és szabadságharc eseményeire és hőseire emlékeztek. Benkő Tibor miniszter köszöntőjében rámutatott: október 23-a a szabadság napja, amely

is, amikor a gyötrelmes időszak végét követelő emberek szabadságvágya forradalomban csúcsosodott ki. „A magyar volt az, aki síkra mert szállni azért, hogy valóban független, önálló népként élhessen és boldogulhasson” – mondta Benkő Tibor. A tárcavezető rámutatott, hogy a szabadság napján emlékezni kell azon hősökre és áldozatokra, akik életüket adták Magyarországot, hiszen bár a forradalom és szabadságharc elbukott, de eszmeisége, mondanivalója, s a jövőbe vetett hit napja-

nemcsak a magyarság, de az emberiség történelmében is kiemelkedő dátum, és a mai napig meghatározza jelenünket. Mint mondta, egészen 1989-ig kellett várni arra, hogy az igazságot ki lehessen mondani 1956 kapcsán. A mai, fiatalabb generációk számára különösen fontos ennek megőrzése, ezért is kiemelkedő fontosságú a Magyar Honvédség által elindított hazafias, honvédelmi nevelés, hogy gyermekeink, unokáink megismerjék és megőrizzék történelmük igazságát. Magyarország és a magyar nép mindig is szabadságpárti volt, mindig az önállóságért, a függetlenségért, az igazságért szállt síkra és harcolt – hangsúlyozta a miniszter. Ez történt 1956. október 23-án

inkig megmaradt. „Emlékeznünk kell azokra a gondolatokra, amelyek csak megerősítenek bennünket azon törekvéseinkben, hogy Magyarországnak erős, önálló, független honvédségre van szüksége,

amely képes és kész bármikor az ország polgárainak és az ország védelmének garantálására. Ezen az úton haladunk, erről szól a Honvédelmi és Haderőfejlesztési Program” – mondta Benkő Tibor. A be-

szédet követően a miniszter és Korom Ferenc altábornagy, a Magyar Honvédség parancsnoka elismeréseket adtak át.

RÉVÉSZ BÉLA

FOTÓ: SZABÓ LAJOS ZLS.

Megbeszélés, tanácskozás, érdekegyeztetés

Az eredményes érdekvédelmi munka hátterében mindig sokrétű, olykor hosszú időt igénylő előkészítő munka zajlik. A Szövetség vezetése egyik kiemelt feladatának tekinti az előkészítői, kidolgozó munkában való részvételt, majd szükség szerint a megvalósulás támogatását. Az elmúlt napokban három olyan esemény zajlott, melyek az érdekvédelmi feladatokhoz szorosan kapcsolódnak.

Október 29-én az Operatív Elnökség tagjai közös megbeszélést tartottak a Bajtársainkért Alapítvány Kuratóriumának tagjaival. A megbeszélés egyik témája a Kuratórium új tagjainak és az Alapítvány közhasznúságának bírósági bejegyzésével kapcsolatos tájékoztatás volt. A továbbiakban szóba került az Alapítvány támogatási rendszere és ezzel összefüggésben az év végi várható feladatok kidolgozása. Október 30-án a Tanácsadó Testület (TT) tartotta meg soros ülését, melynek egyik napirendjén szerepelt az MH Idősgügyi Stratégiája egyesületi szinten történő megjelenésének vizsgálata, az eddigi tapasztalatok összegzése, az ezzel kapcsolatos javaslatok megfogalmazása. A testületi ülésre meghívást kapott az operatív elnökség, amelyet Vilner Péter ny. ezredes és Sztanó Zsuzsanna ny. őrnagy képviseltek. A TT részéről a téma előterjesztője Csomós Lajos ny. vezérőrnagy volt, majd az elhangzottak után hozzászólásokra került sor. Először Erdős László ny. ezredes, a TT tagja történelmi áttekintést nyújtott az idősgügyi stratégia korábbi és jelenlegi létrejöttéről, emlékeztetve a jelenlévőket a Szövetség meghatározó szerepére a kialakításban és az előkészítő munkálatokban. Vilner Péter ny. ezredes hozzászólásában az elnökség nevében üdvözölte a TT e téma kapcsán megnyilvánuló elemző és javaslattevő szerepét, hangsúlyozva, hogy a jelenlegi stratégia kialakításában is jelentős szerepet játszott a Szövetség, hatályba lépését követően azonnal tájékoztatták a tagszervezeteket, megküldve ré-

szükre a stratégia elfogadott változatát. Hangsúlyozta azt is, hogy a stratégiában foglaltak és az ezt támogató ütemterv elsősorban a tagszervezetek szintjén tud érvényesülni, hisz a legfontosabb cél megismerni az embert, őszintén feltárni a problémákat, önzetlen segítséget nyújtani, és ez vezérli a tagszervezeteket is. Szabó József ezredes, a TT tagja, a Magyar Honvédség Parancsnoksága Személyzeti Csoportfőnökség humánszolgálati főnöke hozzászólásában kiemelte, hogy a stratégia végrehajtását támogató ütemtervben foglalt feladatok teljesítését időközönként a felelős szervezetektől számon fogják kérni. Homola Csaba ny. dandártábornok, a TT tagja szintén az emberi tényező szerepét emelte ki, hangsúlyozva a szociális gondoskodás fontosságát, jó példaként említve a Balassi Bálint Bajtársi Egyesületnél kialakított monitoring tevékenységet. A Szövetség elnökségének jelen lévő képviselői megköszönték a TT értékes munkáját, és egyértelműen kifejezték, hogy a megfogalmazott javaslatokat figyelembe véve folytatják a stratégiával kapcsolatos további feladataik ellátását.

Ugyancsak október 30-án került sor a Honvédelmi Érdekegyeztető Fórum III. negyedévi ülésére. A munkaadói oldalon Erdélyi Lajos HM humánpolitikai helyettes államtitkár mellett a HM tárca és a Magyar Honvédség Parancsnoksága vezetői, képviselői foglaltak helyet. A munkavállalói oldalon a HOSZ és a HODOSZ vezetői mellett, a BEOSZ képviselőjében a Szövetség elnöke, Hazuga Károly ny. altábornagy volt jelen. Az előzetesen meghirdetett napirend alapján tájékoztató hangzott el a ruházati ellátás helyzetéről, a lakásügyek és lakhatási támogatások 2019. évi alakulásáról, a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvény bevezetésével kapcsolatban, valamint a 2019. évi béren kívüli juttatások megvalósulásáról.

VILNER PÉTER NY. EZREDES
SZTANÓ ZSUZSANNA NY. ÖR Nagy

Hatvanéves fegyvernem

A honi légvédelmi rakéta fegyvernem létrejöttének 60. évfordulóját ünnepelték Budapesten, a Stefánia Palotában október 14-én, hétfőn. Az eseményen Benkő Tibor honvédelmi miniszter mondott beszédet.

A honi légvédelmi rakétacsapatok megalakításának hatvanadik évfordulója alkalmából a Tiszta Égbolt Bajtársi Egyesület szervezett ünnepséget a Stefánia Palota – Honvéd Kulturális Központban. Az eseményen Benkő Tibor honvédelmi miniszter mondott beszédet. A tárcavezető köszöntét fejezte ki mindazoknak, akik ezen fegyvernemnél szolgáltak odaadóan, tisztelettel, becsülettel. Mint mondta, ez az a fegyvernem, ahol percek alatt kell döntést hozni és cselekedni.

A miniszter rámutatott: a Magyar Honvédség nagy változáson megy át. A Honvédelmi és Haderőfejlesztési Program haditechnikai eszközbeszerzése minden területet érint, így természetesen a légvédelmi rakéta fegyvernemet is. „Az a célunk, hogy ez a Magyar Honvédség megújuljon. Hogy ismételten büszké lehessünk azokra a fegyvernemekre, amelyekkel annak idején úgy döntöttünk, hogy ezt az országot, a magyar emberek békéjét és biztonságát szolgáljuk” – fogalmazott Benkő Tibor.

Az ünnepségen felolvasták Korom Ferenc altábornagy köszöntőlevelét is. A Magyar Honvédség parancsnoka úgy fogalmazott, az évtizedek folyamán számos szervezeti változás, technikai átszervezés érintette a légvédelmi

rakétacsapatokat, de valami állandó volt: az ott szolgálatot teljesítők szakmai elhivatottsága, profizmusa, melyek összességében mind hazánk légterének védelmét szolgálták, s szolgálják ma is.

Az eseményen Tömböl László nyugállományú vezérezredes – korábbi vezérkarfőnök, aki maga is húsz évet töltött a fegyvernemnél – adott történeti áttekintést a fegyvernemről. Az ünnepség a Szentendre Helyőrség Zenekar műsorával, a légvédelmi rakétacsapatok életéről szóló filmvetítéssel folytatódott, majd elismerések átadásával zárult.

RÉVÉSZ BÉLA
FOTÓ: RUZSA ISTVÁN

Kerékpárral hőseink nyomában

Október és november hónap az emlékezés és tiszteletadás időszaka, amikor sokan sokféleképpen róják le kegyeletüket. Az emlékezés és a tiszteletadás volt novemberben, az Új Köztemetőben megtartott „Kerékpárral hőseink nyomában” rendezvényünk elgondolásának a középpontjában. Emlékezni mindazokra, akik a hon védelmében, a szabadság kivívásában, annak megőrzésében vagy a világot megrengető háborúkban harcolva adták életüket, és hazai vagy távoli földben nyugszanak.

Miért kerékpárral? – vetődik fel a kérdés. A választ pedig egy közös beszélgetés adja, amikor is felvetődött az ötlet, hogy a „Kőbányai Bringásokkal” (akiket a BEOSZ-ban Magyar Zsóka képvisel) közösen egy olyan eseményt szervezhetnénk, melynek célja az emlékezés, de hátsó szándéka egy újabb közösségi összefogással létrejövő együtt gondolkodás. Az ötlethez hamar találtunk partnereket és a közös munka nyomán szinte napok alatt kész tervek álltak a rendelkezésünkre. Bár a szervezés során akadtak nem várt akadályok, minden megkeresett résztvevő azonnal támogatásáról biztosított minket, és ezzel az egyik célunk az összefogás és közös gondolkodás már meg is valósult.

A rendezvény napján az időjárás igazi őszi, esős arcát mutatta, ami a tervek szerint az önkormányzat elől induló bringás felvonulást tette bizonytalanná. Kiderült azonban, hogy kár volt aggódni, mert a tatai hagyományőrző egyesület világháborús, korabeli felszerelésű kerékpárosai már bőven az indulás előtt ott voltak. Hozzájuk csatlakoztak a mai kort képviselő kőbányai Bringások lelkes képviselői és D. Kovács Róbert Antal,

Kőbánya polgármestere is. Rövid fotózás után 10 órakor rendőri felvezetéssel indultak az Új Köztemetőben lévő találkozóhelyhez ahol már várakoztak a BEOSZ tagegyesületeinek és az MH Hadkiegészítő, Felkészítő és Kiképző Parancsnokságnak a képviselői.

A bringásokkal kiegészült megemlékezőket a Szövetség nevében köszöntöttem, és néhány szóban a rendezvény ötletéről és céljáról beszéltem. Majd Demeter Attila alezredes, az MH HFKP osztályvezetője rövid megemlékezésében a hősök tiszteletéről, a hagyományápolás fontosságáról és annak mindennapi feladatairól beszélt. Ezután közösen felkerestük az emlékhelyeket.

Elsőként az 1848-49-es katonai parcella központi kopjafájánál a MH HFKP koszorúját Demeter Attila alezredes helyezte el, majd átsétáltunk az I. világháborús emlékhelyhez, ahol a hagyományőrző kerékpárosok díszőrsége mellett a Kőbányai Bringások helyeztek

el koszorút. Itt Magyar Erzsébet a „gumihuszároknak” is nevezett kerékpáros csapatnemről beszélve emlékezett meg a háború áldozatairól. A közös megemlékezés a lengyel katonai parcellánál folytatódott, ahol a Ludovikán tanuló lengyel hallgatók álltak díszőrséget. Papp Gyula, a Bem József Bajtársi Egyesület tagjának megemlékezését hallgatva különösen megható volt, amikor a háborúban elesett katonák mellett, a polgári áldozatokról beszélt. Az emlékezés virágát a Bem József Bajtársi Egyesület és a WAT Magiszterek Végegyületének tagjai helyezték el. Az utolsó állomás – időben legközelebbi, de a temető legtávolabbi pontján lévő – 301-es parcella volt, ahol D. Kovács Róbert Antal, Kőbánya polgármestere az emlékező szavak mellett megköszönte a jelenlévők részvételét és a közös emlékezést.

SZTANÓ ZSUSZANNA NY. ÖRNAGY

FOTÓ: HUGYECZ GYÖRGY

MAGYAR ERZSÉBET

Múlt, jelen és jövő – Nagyatádon

Immáron harmadik alkalommal rendezték meg a Nagyatádi Honvédtalálkozót szeptemberben. A kétnapos program tisztelgés az egykori katonavárosban szolgálók és a Magyar Honvédség mai egyenruhásai előtt, egyben lehetőség, hogy a jövő katonái megismerhessék a katonai hivatást.

A díszünnepségen jelen lévő Szabó István honvédelmi államtitkár beszédében Wass Alberttől idézve úgy fogalmazott: „A múlt szerves és elválaszthatatlan része a jelennek, mint ahogy a jelen sem egyéb, mint a jövő kezdete.” Hozzátette, hogy a III. Nagyatádi Honvédtalálkozón a múlt, jelen és jövő karöltve van jelen. „A múlt a város katonamúltja, amely hagyományokat, szellemi örökséget hagyott az itt élőkre, ezzel is hozzájárulva Nagyatád fejlődéséhez, például a hadiparkhoz, ami a maga nemében egyedülálló itt a városban. A jelen része pedig a mai honvédtalálkozó, ahova eljöttek az egykori katonák, és bemutatkozik napjaink Magyar Honvédsége is, ezáltal megszólíthatjuk azokat az állampolgárokat, lakosokat, akik mindannyiunk jövője érdekében szeretnék szolgálni hazánkat szerződéses vagy hivatásos katonaként, esetleg önkéntes tartalékosként” – mondta Szabó István.

A honvédelmi államtitkár kijelentette: bár Magyarországon jelenleg békében élünk, ez a béke rendkívül törékeny. Megváltozott a globális biztonsági helyzet körülöttünk, egyre inkább teret nyer a terrorizmus és az illegális migráció, amely miatt hazánknak is új biztonsági kihívásokkal kell szembenéznie. Éppen ezért – a béke megőrzése és a biztonság garantálása érdekében a jövő nemzedékek számára – felelősségteljesen, határozott célokkal és a megvalósítás reális lehetőségeivel kell a jövőre készülni. Ezt szolgálja az elmúlt huszonöt év legátfogóbb honvédelmi és haderőfejlesztési programja is, amely kapcsán Szabó István rávilágított: „A technikai fejlesztés azonban önmagában kevés. Jól képzett, elhivatott katonákra is szükség van és

szükség van a társadalom támogatására is. Olyan felelősen gondolkodó emberekre, akik önként, de tudatosan tesznek az ország biztonságáért.”

Az egykori katonaváros kapcsán kiemelte, hogy Nagyatád együtt élt a katonákkal, a katonák együtt éltek a várossal. Az pedig sokak munkája, hogy azokat az évtizedeket, amikor hivatásos és sorállományú katonák itt szolgáltak, nemcsak az emlékezet őrzi, hanem a nagyközönség számára is megismerhetővé válnak a történetek. „A III. Nagyatádi Honvédtalálkozó tisztelgés az elődök áldozatos munkája előtt. Köszönetemet fejezem ki a város önkormányzatának a rendezvény életre hívásáért, az együttműködő szervezeteknek pedig a támogató együttműködésért. Időt és energiát nem sajnálva dolgoztak és dolgoznak azon, hogy a mai honvédtalálkozó sikeres legyen, és hagyományt

teremtve a jövőben is találkozzanak Nagyatádon katonák, civilek, fiatalok és idősek.”

A rendezvény két napja alatt több fotó- és makettkiállítás, statikus és dinamikus program várta a katonaelet iránt érdeklődőket. A város egyik legnevesebb múzeumi tárlata, a Hadipark mindkét nap tárt kapukkal várta a látogatókat. Nagyatád egykori laktanyájának mára elhagyatott útjai és épületei újra élettel

teltek meg, hiszen az egykor itt szolgálókon túl számtalan helyi lakos és turista is felkereste a bázist, ahol a szervezők látványos airsoft bemutatóval és egy nyolcvan megmérettetésből álló akadálypályával készültek.

A szeptemberi díszünnepség keretében bemutatkoztak a Magyar Honvédség mai katonái is: az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár 32. Nemzeti Honvéd Díszegység katonái parádés díszelgő előadással kápráztatták el a nézőket, majd a kaposvári helyőrségi zenekar elevenített fel katonadalokat. A rendezvényen jelen voltak továbbá aktív és területvédelmi tartalékos katonák is, akik részletes tájékoztatást nyújtottak minden érdeklődő számára a katonai életpálya lehetőségei kapcsán.

(HONVEDELEM.HU)

FOTÓ: RÁCZ TÜNDE

Jubileumi nosztalgiázás a Petőfi Sándor laktanyában

Leszzerelésük 50. évfordulójára emlékeztek az egykori MN 7980 Szállító Zászlóalj sorkatonái a Petőfi Sándor laktanyában. Elsőként a laktanyában lévő csapattármúzeumot látogatták meg, ahol Faludi Miklós főtörzsrőrmester, a Kiképzési Főnökség kiképző altisztje vezette körbe a csopor-

tot, majd tettek egy sétát a díszkertben és bejárták a laktanyát. Száztizennégyen szolgáltak együtt 1967 és 1969 között a Tüzér utcai Mátyás-laktanyában, közülük a mostani találkozón harmincegy fő tudott részt venni. Pintér László körülbelül ötévente szervez találkozót a „régieknek”,

akik idén is számtalan akkori, vicces történet felelevenítésével nosztalgikus, egyben vidám hangulatban töltötték el a napot. Elmondásuk szerint már most alig várják a következő találkozót.

KRESZ FRUZZSINA

FOTÓ: A SZERZŐ FELVÉTELEI

Határőr bajtársi összefogás

Az önálló határőrség megszűnése után a „zöld szívű” határőrök mindig megemlékeznek különböző Határőr-emlékhe-lyeknél. 2019-ben több helyen megemlékeztünk Szt. László lovagkirályról, a határőrök védőszentjéről. Ez a fénykép a volt csornai határőrlaktanya mellett kialakított Határőr-emlékhelynél tartott emlékezésről készült, ahol az összefogás jeleként, az elhunyt bajtársakra mécsesgyújtással emlékez- tünk.

TAKÁCS IMRE NY. HATÁRŐR ALEZREDES,
GYŐR

Nekem a 30 év az 15

Nem felezní szeretném a számokat, vagy az éveket, de nekem a BEOSZ-ban eltöltött időszakom az 15 aktív év. Ezen időszakra visszagondolni is elég, hiszen annyi minden zajlott le a Szövetségben, hogy számba venni is sok. Felkértek, hogy vessem papírra a gondolataimat.

Először nem esett jól, mert matekoz-tam egy kicsit. 49 évesen kerültem kapcsolatba a Szövetséggel, ez év végén pedig betöltöttem a 64-et. Bizonyára ugyan-ezen gondolatok járnak mindazok fejében, akik nálam idősebbek és régebben tagjai a 30 éves szervezetnek. Kiemelten Sipos Géza tiszteletbeli elnökre gondolok, hiszen ő invitált az ernyőszervezetbe, miután átvettem a Tapolca és környéke Honvéd Bajtársi Egyesület elnöki tisztét. Invitált! Rossz kifejezés, szerintem motivált! Érdeklődéssel szereztem információt a működésről, felépítéséről, állásfoglalásairól és a jövőbe vetett reményeiről.

Álláspontom szerint mások majd leírják azt, hogy a BEOSZ mit tett, adott vagy kért, hogyan segített és segíthetett. Szeretném e sorok között kifejezni az emberi tartalmat, mert lehetőségem adódott arra, hogy a szervezetet ne csak kívülről, hanem felügyelőbizottság tagjaként belülről is láthassam. Mert nemcsak a kollégákat, hanem az általuk végzett munka szépségét, hibáit és törekvéseiket is láttam, de a hatékonyabb működésért igazi harcosként tették és teszik a dolgukat ÉRTÜNK, és én ezt a szót kiemelném. Úgy gondolom, hogy a BEOSZ eredményeinek értékelésére ott vannak a választott vezetők, az ő dolguk a „fényezés”, a gondok és az eredmények közzététele, ahol annak helye, és módja van. A kritikát is megkapják rendszeresen, és ez így helyes.

Egyesületi elnökként sok problémát kellett megoldanom, átszervezni, megvalósítani és kapcsolatokat kiépíteni a közösség érdekében. Ebben a munkában 2005-ben a BEOSZ támogatása volt a mérvadó, hiszen új emberként el tudtam hitetni a vezetéssel, hogy a tőlük kapott **30.000.-Ft** jó befektetés. E tőkével tudtam megteremteni a törvényes alapokat, hogy anyagi forráshoz jusson az egyesület, és a 2006-ban nyert 900 000 Ft pályázati pénz elindított bennünket a fejlődés útján. Hozzáteszem, hogy Sipos Gézával mi csak „vigyorog-

tunk” és fogadtam mások jókívánságait. A siker az munka, a munka az eredmény, az eredmény még több munka. Nos, tisztelt olvasók, ezt ráadásul önként és sok lemondással teszi mindenki, aki e szövetséget létrehozta, képviseli, építi, fenntartja és eredményeit őrzi.

Ismét csak Damjanich tábornokot tudom idézni, aki az altiszteknek és a tiszteteknek azt mondta: „**El kell döntened, hogy akarod-e, bírod-e, tudod-e?**”

Mi, akik a Magyar Honvédséghez kötődő társadalmi szervezetek egységét alkotjuk, gondoskodunk a saját múltunk

és hagyományaink őrzéséről, reményeim szerint érdekeink további képviseletéről.

Mindenkinek kívánok jó egészséget, és családjuk körében sok boldogságot az új esztendőben!

NACSA FERENC NY. TÖRZSZÁSZLÓS

FELHÍVÁS

A BAJTÁRSI HÍRLEVÉL MEGRENDELÉSÉRE

A hírlevél elsődleges feladatának tekinti a Szövetség céljainak, törekvéseinek megismertetését, az elnökség döntéseinek, a szervezet nagyobb rendezvényeinek, programjainak bemutatását.

A lap nagy figyelmet fordít a nyugállományú katonák, illetve az ellátotti körben lévők jogosultságainak, járandóságainak, illetve ezek változásainak megismertetésére, az érdekvédelem területén elért eredmények bemutatására.

A kiadvány nagy terjedelemben foglalkozik a szövetséget alkotó egyesületek rendezvényeinek, programjainak bemutatásával, olyan szándékkal, hogy az ország különböző területein működő közösségek jobban megismerjék egymást és egy-egy jó ötletet máshol is hasznosíthassanak.

A hírlevél megrendelőinek csak a postai költséget (évi 1000 Ft) kell vállalni és akkor névre, címre kapják meg a lapot. A megrendelést a Szövetség bank-számlájára – OTP 11705008-20411323 – történő átutalással, a név és lakcím feltüntetésével tehetik meg. De a lapot az egyesületi elnök közreműködésével is megrendelhetik a megrendelőlap (letölthető a BEOSZ honlapjáról – www.beosz.hu – a fenti adatok feltüntetésével és a pénz átadásával).

A lap 32 színes oldalon, évi 4 alkalommal (március, június, október és december hónapokban) jelenik meg. Minden érdeklődőt szeretettel várunk Olvasóink táborába!

A szerkesztőség

Olykor az emlékezés a legnagyobb kincs, amit az utókornak hagysz

ilyen szép helyekre vittük el őket. A helyszínek közül elsősorban a parlamenti látogatást, a koronázási ékszerek látványát, valamint Ópusztaszeren a Feszty-körkép hang- és képanyagát tartották felejthetetlen élménynek. Számomra barátaink öröme jelentette a legnagyobb elismerést.

Az elismerés fénypontja 2005. augusztus 25-én következett be. Ezen a napon Marcaliban az együttműködésünk 10. évfordulója alkalmából magyar–szlovén közös barátsági rendezvényt tartottunk. Az ünnepi megemlékezés során bejelen-

A Marcali Bajtársi Egyesület egyik alapító tagjaként és egykori elnökeként is, sok olyan emlékekkel, élményekkel rendelkezem, amit szívesen közreadnék. Ezek között tallózva, most a Szlovén Tiszti Szövetség Lendvai Területi Egyesületével való együttműködésünkről írok. Ezzel, két évforduló előtt kívánok tisztelni. Egyrészt a BEOSZ megalakulásának 30. évfordulója, másrészt a szlovén barátainkkal való együttműködésünk 25. évfordulója előtt.

Ugyanis a BEOSZ példáját követve 1995. augusztus 22-én, Marcaliban megkötöttük a két egyesület közötti együttműködést, melynek főbb célkitűzéseiként a két nép, elsősorban a katonák barátságának erősítését, a kölcsönös tapasztalatcserét, az egymás országai kulturális értékeinek kölcsönös megismerését fogalmaztuk meg.

Ennek érdekében 1996-tól, évente egyszer kölcsönösen, csoportos látogatásokat szerveztünk egymáshoz, amit felhasználtunk a találkozásokra az adott város vezetőivel, a meglátogatott terület kulturális és természeti értékeinek megismerésére. Mi, marcaliak, Lendván járva mindig megkoszorúztuk a helyi kétnyelvű iskola falán lévő Kossuth Lajos- és Széchenyi István-emléktáblákat. Az éves találkozókat közös vacsorával, illetve barátsági esttel zártuk. Az első két évben kölcsönösen elsősorban az állomáshegyünket, Marcalit, illetve Lendvát és környéküket ismertük meg. 1999-től áttértünk a kétnapos, az országaink távolabbi részeinek megismerésére is. Ilyenkor mi a balatonberényi csapatpihenőben, annak megszűnése után Marcaliban a

középiskolai kollégiumban helyeztük el szlovén barátainkat. A lendvaiak pedig egy Polgárvédelmi Oktatási Központ szállójában viszonozták ezt.

Mindannyiunk számára nagy örömet jelentett, hogy egymás megismerésén túl, lehetőségünk volt egy másik baráti ország kulturális értékeinek és természeti szépségeinek megismerésére is. Az első években mi Marcalin túl, a Niklán található Berzsenyi-kúriába, a somogyfajsi óskóhoz, a mesztegnyői faluházba, a Balatonboglári Borkombináta, a Szőlőskislaki Bormúzeumba vittük a vendégeinket. A kétnapos időszakban voltunk Budapesten a Parlamentben, a Hadtörténeti Múzeumban, a Várban és a Hősök terén. Elvittük vendégeinket – többek között – Kaposvárra, Somogyvárra, Székesfehérvárra, Veszprémbe, Sümegre, Tapolcára, Kecelre a Haditechnikai parkba, Ópusztaszerre, a Nemzeti Történeti Emlékparkba, Sárvárra, Szombathelyre és Kőszegre. Lenyűgözően csodálatosnak mondták kis hazánkat, nem győzték köszönni, hogy

tettük, hogy Sövegess Szilveszter lendvai elnököt augusztus 20-án, Budapesten a Stefánia Palotában a honvédelmi miniszter kitérítésben részesítette. Ezek után engem az a meglepetés ért, hogy a szlovén honvédelmi miniszter az együttműködés során végzett munkám elismeréseként kitérítésben részesít, amit a helyszínen lévő Dražnyik Ljubomir, Szlovénia magyarországi katonai attaséja adott át.

Az együttműködésünk sorából ezt a barátsági rendezvényt őrzöm a legszebb emlékeim között. A kitérítésemen túl azért is, mert az ünnepség keretében itt mutattuk be az „Évtizedes barátság” című közös kétnyelvű kiadványunkat, amit mindkét egyesület tagjai és a vendégeink itt megkaptak. Továbbá azért is, mert az ünnepségünket közös kultúrműsor, vacsora, jó hangulatú baráti beszélgetés és hajnalig tartó bál követte. Immár nyolcvanévnyi tapasztalat alapján mondhatom, hogy minden tisztességesen elvégzett munka előbb-utóbb beérleli gyümölcsét.

FEHÉR JÁNOS MARCALI EXELNÖK

A „30 évből – 5 év” A Balassi Bálint Bajtársi Egyesületben

Harmincéves lett az egyesület. Lét-számunk növekedett és csökkent is, gyarapodtunk a fiatalabb nemzedékből és sajnos néhány tagunkat, így az egyesületet alapítók egy részét, köztük első elnökünket, dr. Herczeg Ottó ny. ezredest is végső útjára kísértük. Nyugodjanak békében!

Továbbra is a hazaszeretet, a honvédelem iránti elkötelezettség, a szolidaritás, a közösség iránti igény képezte egyesületünk összetartó erejét. A mi nemzedékünk gyorsan közös hangot talált a fiatalabbakkal, a hölgyekkel, az özvegyekkel. Igényeltük, hogy időnként lássuk egymást, szót tudjunk váltani arról, kivel mi történt a legutóbbi találkozás óta. Ez éltette, gazdagította tagjaink mindennapjait a következő programig, összefüggéssel. Volt, aki taxival, nehezen járva érkezett, de ki nem hagyta volna ezt az élményt, melyet a találkozás, a jóízű beszélgetés, az együtt töltött órák jelentettek.

Az aktivitás egészséges igény

Nálunk az aktív szolgálattal nem ért véget a honvédséghez való kötődés, továbbra is érdeklődéssel figyeltük a hadsereg helyzetét, örültünk a sikereknek és rosszul éltük meg az esetleges kedvezőtlen híreket. Jó érzéssel töltött el bennünket jelenlegi miniszterünk részéről, az idősebbek felé megnyilvánuló fokozottabb törődés, támogatás, melyből egyesületünknek is jutott.

Az elmúlt öt évben is fontosnak tartottuk a csapatok helyzetéről történő személyes tapasztalatszerzést. Ezt szolgálták a csapatlátogatások. Emlékezetes maradt számunkra az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós ezrednél tett látogatás, mindnyájunkat lenyűgözött az alakulat legújabb technikát megjelenítő felszereltsége, az itt szolgálók elhivatottsága, profizmusa. A látogatás végén, a szolgálat közben elhalálozottak emlékművénél meghatottan helyeztük el a kegyelet virágait. Jó emlékként őrizzük a Pápán, Tatán, Szolnokon tett látogatásokat, beszélgetéseket, a technikai bemutatók megtekintését is.

Folytattuk a nagy sikerű fórumbeszélgetéseket, emlékezünk Szombathelyi Ferenc ny. vezérőrnagy a honvédséget a rendszerváltás idején bemutató gondolataira, dr. Szenes Zoltán ny. vezérezredes a honvédség fejlesztésének irányairól szóló szavaira. Közösségünkben mindig szívesen látott vendég volt Prof. dr. Szabó Miklós akadémikus, ny. altábornagy, akinek mindig tanultunk történelmi visszatekintéseiből, de érdeklődéssel hallgattuk dr. Kiss Benedek Miklós biztonságpolitikáról szóló gondolatait, vagy Zsitnyányi Attilának, a Magyar Védelemipari Szövetség elnökének a tájékoztatóját.

Népszerűek voltak a Honvédkórházban tartott tájékoztatók, amelyekre nagyobb szervezés nélkül mindig szép létszámmal jöttünk össze. Neves szakorvosoktól

hallottunk magas szintű előadásokat az idősor problémáiról, a betegségmegelőzési lehetőségeinkről. Csak néhány területet érintve, a belgyógyászat, a kardiológia, a reumatológia, a gasztroenterológia, a bőrgyógyászat hasznos ismeretekkel bővítette tagjaink tudását, amely ismertetőket mindig sok-sok kérdés követett.

A jókedv fiatalít

Az elmúlt öt évben is tovább vittük az olyan népszerű rendezvényeket, mint a farsangi vigadalom, vagy a Bem Bajtársi Egyesülettel együtt rendezett Kert parti. Ezen rendezvényekből is legfőbb élményként az együttlét, a jóízű beszélgetések maradtak meg. Persze ez mellett elmaradhatatlan volt a jó hangulat, a finom falatok, melyekkel Nagy Károly ny. alezredes és csapata kényeztetett bennünket, és a soha nem feledhető tánc, amikor a még itt-ott jelentkező, ízületi fájdalmak is feledésbe merültek. A hangulathoz nélkülözhetetlen volt Ráthy József profi zenéje, Gyulai Erzs és a többi szólista művészi szintű előadásai.

Folytattuk az Idősek Világnapi megemlékezést, amikor először névadónk, Balassi Bálint kopfáját megkoszorúztuk – ez évben sikerült a költő, a katona síremlékét is felkeresni, megkoszorúzni – majd jó érzéssel fogadtuk fiatal barátaink, pályatársaink köszöntő gondolatait, s az évenként a szórakoztatásunkra vállalkozó szölistáink előadását. Itt is elmarad-

hatatlanok voltak a visszaemlékezések, beszélgetések, melyek mellé mindig jutott egy-egy pohár bor és a hölgyek által készített finom sütemény.

Büszkeségünk a Kórus

A kórus a szükségszerű cserélődések mellett, nem kis erőfeszítések árán, az elmúlt időszakban is növelte művészi előadó képességét, a saját közösségén túl is hozzájárult az egyesület ismertségének, tekintélyének erősítéséhez. Jelentős a kórus szerepe az egyesület kohéziós, összetartó erejének, ismertségének a növelésében. Büszkéek voltunk – csak néhányat kiemelve – a marcali, Abasári, székesfehérvári kórusbemutatókon elért sikerekre. Jó érzéssel, gondolunk a

Stefánia Palotai fellépésekre, a Katona Dal estre, a Magyar Dal Napjáról, a Honvédség megalakulásának 170. és a Holokauszt 70. évfordulójáról történő megemlékezésekre, a közönség tetszését is elnyert sikeres műsorokra. Köszönjük

Naszvagy Vilmosnak, feleségének Zsuzsának, Ráthy Józsefnek, Magócsi Zoltán ny. ezredesnek és a kórus tagjainak, a sikerhez vezető kitartó munkát.

Új közössége az egyesületünknek a „Feltételes Megálló” irodalmi kör, mely

saját közösségi tagjainknak és más verset, irodalmat kedvelőknek, érdeklődőknek nyújtott bemutatkozási lehetőséget, színes, érdekes programokat.

Felejtethetetlen marad számunkra a XIII. kerületi Civilek Házában bemutatott Arany János megemlékezés.

Az anyagi háttér megteremtésében továbbra is szorgosan munkálkodott Galló István ny. ezredes, Rusznyák József ny. alezredes és Magócsi Zoltán ny. ezredes. Személyes szerepet vállalt ebben Homola Csaba ny. dandártábornok is, neki köszönhetjük az elektromos orgonát és a hölgyek új ruházatát, kiadásaink önzetlen könyvelését pedig Vörös Zsuzsa ny. ezredes végezte.

Megterveztük, megszerveztük tag-ságunkkal való – a gondolatainkban, Szendrői Imre ny. alezredes kezdeményezésére, már régen élő – folyamatos kapcsolattartást. Célunk az volt, hogy naprakészebbek legyenek az ismereteink, tudjuk egymásról, ki szorul segítség-re, támogatásra.

Az egyesület életében, sikereiben az elmúlt 5 évben nagy szerepe volt, korábbi elnökünknek, a jelenlegi tiszteletbeli elnöknek, Szekeres István ny. dandártábornoknak, a közösségi élet rendíthetetlen elkötelezettjének, aki az eltelt idő jelentős részében összefogta a csapatot. Fáradtságot nem ismerve szervezte az egyesület életét, máig feledhetetlen programjait. Az egyesület céljait, munkáját Galló István ny. ezredes vezetésével töretlenül tovább vitte a csak néhány taggal változott, megújult elnökség.

PINTÉR FERENC NY. EZREDES
ELNÖKHELYETTES

Harmincéves a Wathay Ferenc Bajtársi Egyesület

Megalakulása harmincadik évfordulóját ünnepelte Székesfehérváron a Wathay Ferenc Bajtársi Egyesület. A szervezet 1989. szeptember 24-én alakult 141 fő alapító taglétszámmal. Sajnos a harmincadik évfordulón az alapítók közül már csak nagyon kevesen voltak jelen.

A megemlékezés a névadó, Wathay Ferenc végvári vitéz, egykori székesfehérvári vicekapitány szobránál kezdődött katonai tiszteletadással. A Tilinkó Zenekar közep-kort idéző zenéjét követően az egyesület elnöke röviden megemlékezett a város katonahőséről, aki hősiességével, bajtársiasságával, sokoldalú műveltségével, hazaszeretetével 417 év távlatából is követendő példát mutatott késői utódainak.

Az egykori várfal tövében 1938 óta őrködő, a város egyik legszebb köztéri szobránál az emlékezés és tisztelet koszorúit helyezte el: Székesfehérvár Önkormányzata, a Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség Parancsnoksága, a Székesfehérváron települt katonai szervezetek, az MH KIKNYP, a BEOSZ, a társ- és partner civilszervezetek képviselői.

A koszorúzást követően a megemlékezés ünnepi közgyűléssel folytatódott Székesfehérvár Önkormányzatának dísztermében. A köszöntés után az egyesület történetét bemutató kisfilmet nézték meg a résztvevők, amit Fülöp Zsolt, az egyesület alelnöke készített. Ezt követően az egyesület tagjai egyöntetű szavazással tiszteletbeli tagnak választották Kátai Zoltán Kossuth-díjas énekmondót, aki évtizedek óta ápolja Wathay Ferenc emlékét, és az egyesület rendezvényeinek rendszeres szereplője, munkájuk támogatója.

A szavazás után Berdó Gábor elnök

emlékezett meg az egyesület harminc évéről. Beszédében megemlékezett az egyesület elhunyt tagjairól, és mécses gyújtott a tiszteletükre. Visszaidézte a megalakulás körülményeit, és az azóta eltelt három évtized olykor viharoktól és működési nehézségektől sem mentes történetét. Külön tisztelettel említve azokat a meghatározó személyeket, akik áldozatos munkájának köszönhetően az egyesület a problémák és a törvényi feltételek változásai közepette is harminc éven keresztül, folyamatosan be tudta tölteni a hivatását. Elmondta, hogy az egyesület azon kevés, a honvédelem ügyét támogató civil szervezet közé tartozik, amelynek a mai napig minden tagja kötődik valamilyen formában a Magyar Honvédséghez, a honvédelem nemes ügyéhez. Megköszönve a tagok munkáját, a partnerszervezetek és a támogatók segítségét, beszédét a következőképpen zárta.

„Ha feltesszük magunknak a kérdést,

hogy kik vagyunk mi, mindig könnyen megadjuk a választ. Eltelték az évtizedek. Megöregedtünk. Megváltuk a harcainkat. Elszenvedtünk a kudarcainkat, a veszteségeinket. Eltemettük a szereteteinket. Mi már többet éltünk, mint ami még hátra van. De az, hogy itt vagyunk, maga a siker. Felépítettünk újra és újra egy országot. Felneveltünk egy generációt. Kitanítottuk az utódainkat. Megőriztük és gyarapítottuk értékeinket. A nemzet értékeit. Szeretjük a hazánkat, a városunkat, a családjainkat. Ez tart minket össze, és ez a jövőnk záloga.

Büszke katonák vagyunk, és azok is maradunk, egészen az utolsó takarodóig!”

A beszéd elhangzása után elismerések átadása következett.

Az egyesület zászlajára szalagot kötött a Veterán Rendőrök Országos Szövetsége, a Sárbogárdi Nyugdíjas Rendőrök Egyesülete és a Honvéd Bajtársi Klub Tata képviseletében Horváth Ferenc ny. r. ezredes, Siák Zsuzsanna ny. r. alezredes, Sárközi József ny. ezredes, illetve az alapító tagok képviseletében Kertész Zoltán ny. ezredes, az egyesület tiszteletbeli elnöke.

Elismerő oklevelet és ajándéktárgyat adott át az egyesület részére dr. Cser-Palkovics András polgármester, aki rövid beszédben méltatta az egyesület eredményeit, és hangoztatta a honvédelem ügyét támogató civil szervezetek fontosságát a város közéletében.

Elismerésben részesítette az egyesületet a Magyar Honvédség Parancsnoksága nevében Sándor Zsolt dandártábornok,

Székesfehérvár helyőrségparancsnoka. Az MH KIKNYP nevében Vítár Zsolt alvezredes, parancsnokhelyettes. A partnerszervezetek jelen lévő vezetői közül emléklapot és ajándéktárgyat adott át Puskás Tibor ny. alezredes, Vadon Gábor ny. ezredes és Farkasdi Lajos ny. őrnagy a devecseri, székesfehérvári és pápai szervezeteik nevében.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége nevében Hazuga Károly ny. altábornagy, a BEOSZ elnöke. A tábornok úr ezenkívül BEOSZ elismeréseket adott át az egyesület tagjai és tisztségviselői közül Kertész Zoltán ny. ezredesnek, Molnár Sándor ny. őrnagynak és Fehér József ny. törzsszászlósnak.

Ezt követően az egyesület elnöke ajándéktárggyal köszöntötte az egyesület elhunyt, egykori elnökeinek hozzátartozóit, akik megtisztelték jelenlétükkel az ünnepséget. Nem feledjük a halottainkat.

Majd ajándéktárgyak átadásával köszönte meg támogatóinak és partnereinek, hogy támogatásukkal segítik az egyesületi munkát, illetve két- és többoldalú szerződések alapján együttműködnek a programok szervezésében, a nyugállományú katonák érdekvédelmében, a civilszervezeti munkában.

Végül az egyesület titkára, Handa László ny. alezredes az egyesület által alapított, számozott Wathay-emlékérmet adott át Pálmai Dénes ny. ezredesnek, Kolat Zoltán ny. alezredesnek és Péter Ernő ny. alezredesnek. Az évforduló alkalmából az egyesület minden tagját megajándékozta Sobor Antal Hosszú háború című kötetével, amely Wathay Ferenc életét dolgozza fel, illetve az évfordulóra készített új kitűzővel.

A megemlékezés ünnepélyességéhez hozzájárult a Tilinkó Zenekar, a Hungarikum Együttes és a Nőszírom Vegyeskar felemelő, érzelmes és művészi előadása.

Az ünnepi közgyűlés végén a Városháza aulájában egy pohár pezsgővel köszöntötték az egyesületet, a tagokat és a megjelent vendégeket. Pohárköszöntőjében Kertész Zoltán ny. ezredes, az egyesület tiszteltbeli elnöke megköszönte mindenkinek, hogy megtisztelték minket a jelenlétükkel, egyben meghívott mindenkit a negyvenéves évfordulóra. Az egyesület második legidősebb tagja kijelentette, hogy Ő ott lesz!

Úgy legyen! Legyünk ott mindannyian!

BERDÓ GÁBOR KÁROLY

FOTÓ: SIMON ERIKA

Rákóczi-emlékév Debrecenben

Ez az év II. Rákóczi Ferenc 315 éve történt fejedelemmé választásának, és a kuruc szabadságharcnak az emlékéve. A Honvédelmi Minisztérium Katonai és Társadalmi Kapcsolat Főosztály támogatásával valósult meg, a Bocskai István Bajtársi Egyesület Debrecen, „II. Rákóczi Ferenc emlékei nyomában, születésétől-haláláig” című programsorozatunk. A program keretében, két napos kiránduláson vettünk részt, ahol végig jártuk életének főbb állomásait. Első állomásunk Szerencs volt, ahol felkerestük a várkastélyt, koszorút helyeztünk el az emléktáblájánál. Másodikként Sátoraljaújhelyre vezetett utunk, ahol megkoszorúztuk II. Rákóczi Ferenc mellszobrát. Szerencsésnek érezhettük magunkat, mert a sárospataki önkormányzat házasságkötő termében megnézhattuk egész alakos festményét is. Ez után Sárospatakra mentünk, ahol megnéztük a Rákóczi-várat, koszorút helyeztünk el a fejedelem lovas szobránál. Utunk másnap Borsiba, Rákóczi szülőházához vezetett – ez már a határ túloldala volt. 1676. március 27-én itt látta meg a napvilágot a fejedelem, de bemenni sajnos nem lehetett, mivel a ház felújítás alatt áll.

Ezután Kassa városa következett, idegenvezető kíséretében végig jártuk a történelmi nevezetességeket, különös hangsúlyt helyezve II. Rákóczi Ferenc nyughelyére, ahol koszorút helyeztünk el.

Szeptember 6-ára nagyszabású emlékműsorral készültünk. Előadással, kiállítással és filmvetítéssel tisztelegünk a szabadságharc vezetője előtt, emlékeztünk meg a leghosszabb magyar szabadságharcról az emlékévn nyitórendezvényén a Józsei Községi Házban. A rendezvényt Szabó Jánosné Egyesületi elnök nyitotta meg. Elmondta, hogy Rákóczi nemcsak egy történelmi hős, hanem szimbóluma annak a szabadságra törekvő szellemiségnek is, amiből 1848 ifjai és az 1956-os hősök is meríthettek. Példát mutatott áldozathozatalból, összetartozásból. Ezért fontos az emlékévn során bemutatni a Rákóczi vezette szabadságharcot, és emléket állítani ennek a történelmi eseménynek.

Ezután Oláh László ny. alezredes, „Felszakadnak a dicsőséges magyar nemzet sebei” című előadását hallgathatták meg az érdeklődők. A kor hangulatát Dánielffy Zsolt színművész és Béke Csaba lantművész zenés irodalmi műsorral idézték fel a kuruc dalokkal és versekkel. Rövid szünet után a közösségi ház galériájában megnyitottuk a Rákócziról szóló tablókiállítást, ami korabeli dokumentumok alapján mutatta be a szabadságharc eseményeit és a fejedelem életútját. Záróeseményként az „Isten az igaz ügyet nem hagyja el” című filmet vetítették le a színházteremben.

Októberben „Rákócziak nyomában” címmel, Gárdonyi Sándor történész idézte fel az eseményeket, a fejedelem életét.

Célunk, hogy a projekt által tovább növeljük a közösségünk összetartozását, egymás tiszteletét, megbecsülését. Tervezett programjaink végrehajtásával növeljük ismereteinket, a hazafiság a haladó nemzeti hagyományaink ápolása terén, továbbá az idős, nyugállományú bajtársaink ismereteinek további bővítését, ezen túl a fiatal iskolások hazafias nevelésében való részvételt, példamutatást.

A színvonalas rendezvény azért is örömről szolgált, hogy sokan vannak, akik, időt, pénzt, energiát nem kímélve őrzik ezen emlékeket, példát mutatva a jelennek és a jövőnek.

SZABÓ JÁNOSNÉ ELNÖK

Ünnepeltek a veterán repülők

A Magyar Veterán Repülők Szövetsége immáron a harmincadik születésnapját ünnepelhette a Stefánia Palota – Honvéd Kulturális Központban. Az eseményre zsúfolásig megtelt a terem a magyar repülés történelmét saját munkájukkal, szolgálatukkal előremozdító vendégekkel. A megjelenteket, köztük Szabó István honvédelmi államtitkárt, Sáfár Albert dandártábornokot, a Magyar Honvédség Parancsnoksága törzsfőnök támogató helyettesét, Farkas Bertalan nyugállományú dandártábornokot és Zentai László ezredest, az MH 54. Veszprém Radarezred parancsnokát Gál István nyugállományú ezredes, a szövetség elnöke köszöntötte. Szabó István honvédelmi államtitkár beszédében kiemelte: „Olyan egyesületről van szó, amely már 30 esztendeje dolgozik egy ügy érdekében, mely közös ügyünk. Nemcsak a honvédelemé, hanem a polgári repülésé, s mindannyiunké, akik elkötelezettnek érezzük magunkat a repülés ügyéért.” Az elmúlt 30 év sok változást hozott, de egy dolog változatlan: a szövetség tagjainak elkötelezettsége a magyar repülés iránt, tette hozzá az államtitkár. Nagyon fontos az a tapasztalat és a tudás, amivel a veterán repülők rendelkeznek, s ennek átadása is hasonlóképp fontos, mondta Szabó István. „Azt gondolom, hogy önöknek megvannak a méltó utódjaik, beszéljünk akár a polgári, akár a katonai repülésről.” – szögezte le az államtitkár. Példaként a szeptember elsején véget ért balti légtérrendészeti missziót

emelte ki: négy hónap alatt több mint 480 bevetésen vettek részt, köztük több mint 50 éves elfogást hajtottak végre a magyar vadászpilóták – baleset vagy komoly mű-

szaki probléma nélkül. A magyar katonai repülés jövőjéről szólva kiemelte: a Zrínyi 2026 Honvédelmi és Haderőfejlesztési Program egyik nyertese a légierő. A már meglévő, új merev szárnyú képesség után, ősszel érkeznek az új forgószárnyasok, mely egy olyan minőségi előrelépést eredményez a magyar légierőben, amelyre joggal lehet büszke a légierő, a Magyar Honvédség és a magyar repülő-társadalom is, tette hozzá Szabó István.

Sáfár Albert dandártábornok a Magyar Honvédség Parancsnoksága nevében köszöntötte a szövetséget és a megjelent vendégeket, megköszönve a magyar repülés érdekében a múltban és a jelenben is végzett munkájukat. Emlékeztetett: ahogyan minden ház az alapoktól épül fel, úgy a megjelentek munkája jelentett alapot a mai magyar légierőhöz is. „A pilóta mindig fegyelmezett volt, most is az, és az is lesz. Végre fogja hajtani azt a feladatot, amit vállalt a haza védelmében,” emelte ki a tábornok. A megemlékező beszédet Punka György, az MVRSZ egyik alapítója, s egyben a legelső elnökség tagja mondta el. Felidézte a korántsem egyszerű kezdeteket, hiszen nem szabad elfeledni: a veterán pilóták, beleértve a második világháborúban is küzdő hajózók „összehozásának” gondolata még az 1980-as évek végén merült fel. Mint elhangzott, az 1989-es enyhülésnek, az egyesületi törvénynek, illetve egy német veteránrepülő küldöttséggel történt budapesti, baráti hangú megbeszélésnek is köszönhető az egyesület megalapítása. Ahhoz, hogy az álom valóra váljon, már a leendő tagság megmozdulására volt szükség: az alapító gyűlésen minden elképzelést felülmúló számú

bajtárs jelent meg. „A nagyterem zsúfolásig megtelt az egyre érkezők már csak a bejárati ajtó környékén próbálkoztak lehetőleg hallótávolságon belül találni egy állóhelyet. A széksorokat magyar repülőveteránok, második világháborús katonai pilóták, Maszovlet- és Malév-hajózók, egykori sport- vízügyi és mentőrepülők, szerelők, ejtőernyősök foglalták el”, emlékezett vissza az alapító. Ez szilárd alapot adott az indulásnak s ad a mai napig a működésnek. Punka György azonban emlékeztetett: a mai világ kevés időt hagy a visszaemlékezésre, a múltidézésre, a baráti beszélgetésekre, az igazi, csendes együttlétekre. „Azt hittük, magunknak, egy kicsit a múltnak, de voltaképpen nektek és a jövőnek csináljuk ezt a szövetséget”, fordult a jelen pilótáihoz, repülésben dolgozó szakembereihez. „Azért, hogy legyen hol,

legyen kikkel együtt emlékeznünk, egy-egy pohár bor mellett visszagondolni a repülésre, az életünkre, az életetekre.” Az ünnepségen elismerések és dísz tárgyak átadására is sor került, majd a megjelent vendégeket a Légierő Zenekar repülő nótákban és jazzben gazdag „minikoncertje” szórakoztatta.

honvedelem.hu

Régiónap Karcagon

A BEOSZ Észak-magyarországi Régiója hagyományosan, évente megrendezi a régiónapját. A rendezvényeket kezdetben azonos településeken – sokáig Gyöngyösön, majd az elmúlt két évben Hatvanban – szervezték meg, 2019-től új, rotációs rendszerre tértek át. Az új rendben évente más-más egyesület szervezi meg e napot, így nagyobb lehetőség van egymás megismerésére, tapasztalatok gyűjtésére, ami a rendezvény egyik fő célkitűzése is. A régiónap további fontos célja a résztvevők ismereteinek bővítése, a Magyar Honvédség iránti elkötelezettségük erősítése volt. Ebben az évben, a rotációs rendszerben elsőként, szeptember hónapban Karcag volt a rendező, ahol megjelent Hazuga Károly ny. altábornagy, a BEOSZ elnöke, Balajti József, Karcag város polgármesterének képviselője, dr. Bali Tamás ezredes, az MH 86. SZHB parancsnok-helyettese, Durgó Tamás őrnagy, az MH KIKNYP osztályvezetője, Molnár László őrnagy és Horváthné Halász Klára őrnagy, a szolnoki 1. számú TÉK parancsnoka és érdekvédelemmel foglalkozó munkatársa. A régió tagszervezetei lét-

számukkal arányosan, mintegy 50 fővel képviseltették magukat.

A rövid regisztrációt követően a régióvezető megnyitotta a rendezvényt, majd Hazuga Károly köszöntötte a résztvevőket. A megnyitót követően Balajti József a Karcag várost érintő fejlesztésekről adott rövid tájékoztatót. Az előadások sorát Durgó Tamás őrnagy

nyitotta meg, aki az MH új parancsnoki struktúráját és a KIKNYP toborzó- és érdekvédelmi tevékenységét ismertette. Ezután dr. Bali Tamás tájékoztatta a résztvevőket a légierőt és az MH 86. SZHB eszközeit érintő változásokról. Az előadások után elérkezett az ebéddió. A résztvevők jó étvággal fogyasztották a helyi egyesület tagjai által elkészített hungarikumot, a karcagi birkapörköltet, ami nagyon finomra sikerült. A nap második felében a jelenlevők Karcag város történetével és nevezetességeivel ismerkedtek meg. Először Ruzicska Ferenc helytörténész ismertette a város történetét és jellegzetességeit, majd vezetésével a város főterének, nevezetességének megtekintése következett egy rövid városnézés keretében. A nap végén a résztvevők nagy elismeréssel nyugtázták a példamutató rendezést, melynek elismeréseként a régióvezető régiós emlékérmét adott át, Rab János ny. őrnagynak, a rendező Karcagi Nagykun Bajtársi Egyesület elnökének.

KÖSZEGI FERENC

Harckocsizó-találkozó

Szeptember végén rendezték meg a volt tapolcai 8. Harckocsiezred és Dandár bajtársi találkozóját. A helyszín az MH 1.sz. Kiképzési, Oktatási és Regeneráló Központ bázisán, Badacsonyládbihegyen volt. Az alakulat hagyományőrzése 16 éve tart, s azóta is élénken él a volt alakulat szelleme, az itt szolgált hivatásos és sorkato-

nák, valamint a volt polgári alkalmazottak találkozója mindig érdekes esemény az életükben.

2017-ben készült el az MN 6904 (A 8. Harckocsiezred és Dandár története) című dokumentumfilm az ala-

kulatról, amelynek nagy sikere volt. A YouTube internetes oldalon való megjelenést követően közel 35 ezer fő nézte meg. 2016 tavaszán a magángyűjteményemben lévő és az alakulat életét megörökítő közel 1000 fényképet feltettem a Facebook zárt oldalára, ahol csak a volt alakulat tagjai férhetnek hozzá. Nagy meglepetés volt ez számukra, hiszen a fiatalságuk és a munkájuk egy-egy pillanata köszönt vissza a volt kollégákra. Sokan olyan fotókra bukkantak, amiről nem is tudtak. Számomra a fő segítség viszont az volt, hogy azokat a képeket, amit időben és helyben nem tudtam azonosítani, a volt bajtársaim ezt helyettem megtették. Nos, a sok segítséget úgy köszöntem meg, hogy a fent említett találkozó alkalmával mindenki kapott egy emléklakettet, amely jelképezte az aktuális találkozót.

Kellemes meglepetés volt mindenkinek, de ezzel nem ért véget a rendezvény, hiszen a Tapolcai Haditechnikai Park látogatása szintén kellemes élményt és nosztalgizást adott a jelenlétükkel megtisztelő, volt kollégáimnak.

A következő rendezvényt is nagy érdeklődés kísérte, hiszen az alakulat volt parancsnoka (8. Harckocsiezred 1976–1977), Borsits László nyugállományú vezérezredes előadása a Magyar Néphadsereg, majd a Magyar Honvédség 1985 és 1995 közötti időszakáról hihetetlenül érdekes volt, amit sok kérdés és vélemény kísért.

lehetnek közöttünk, a II Silenzio trombitaszólót emlékükre a zenekar egyik kiváló fúvósa eljátszotta, amit mindenki vigyázással hallgatott végig. Megható volt látni a „veteránok” könnyeit és azt a tiszteletet is lehetett érezni, amit a román és az 5. Bocskai Lövészdandár jelenlévő katonái hozzáállásukkal kifejeztek a részünkre. A sors összehozta, egy mini katonanemzedékek találkozója, s ráadásul jól is sikerült.

A nap végén megleptük a jelen lévő magyar és román katonák képviselőit a találkozónkra készített egy-egy emléklappal, hiszen ők is részesei lettek a veterán tankosok találkozásának.

E sorok végén szeretnék köszönetet mondani:

- a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének,

A közös fotózást követően megjelent az MH Veszprém Légi Zenekar, akik 1 órás műsort adtak a vendégek részére, közben az MH 5. Bocskai Lövészdandár katonái és a romániai hadsereg katonái Badacsonyládbi bázison sportnapot tartottak. Őket meghíva szintén részt vettek a hangversenyen, hiszen volt mindkét alakulatnak egy közös parancsnoka, néhai Csorba Mihály dandártábornok személyében.

A Légi Zenekar repertoárja végén a jelenlévők tájékoztatást kaptak, hogy azon katonák emlékére, akik már nem foglalkoznak földi dolgokkal, és nem

- a Honvédség és Társadalmi Baráti Körök Közhatalmú Országos Szövetségének,

- Tapolca város polgármesterének, Dobó Zoltán úrnak,

- Zalahaláp község polgármesterének, Bedő Lajos úrnak,

- a Balaton Elektronika Kft tulajdonosának, Vörös Béla úrnak,

- a Partner 2007 Bt. tulajdonosának, Kocsis Mária úrnak, és

- a Tapolca és Környéke Honvéd Bajtársi Egyesületnek, hogy támogatásukkal színvonalas bajtársi találkozót tudtam létrehozni.

NACSA FERENC NY. TZLS.
A TALÁLKOZÓ SZERVEZŐJE

Puskás Tivadar születésének 175. évfordulójára

Az MH Kulturális Központban, a Caffé Galériában, Puskás Tivadar születésének 175. évfordulója alkalmából kiállítást szervezett az MH Nyugállományúak Klubja Híradó Tagozata és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület. A kiállítást, több mint 120 fő részvételével, Soós Tamás ny. alezredes nyitotta meg. A kiállítás kurátora dr. Horváth László Ferenc, a Puskás Tivadar technikum nyugalmazott igazgatója volt. A kiállításon 28 tablón, 180 fotóval és eredeti dokumentumok másolataival bemutatuk Puskás Tivadar kalandos életét. A látogatók megismerték a valóságot és a legendát a magyar feltalálóról. Sokan úgy tudták, hogy Puskás találta fel a telefonközpontot, és a telefonhírmondóról nem is hallottak. A kiállítás megtekintése után ismereteik bővültek és tudományos élményben volt részük.

SOÓS TAMÁS NY. ALEZREDES

ELNÖK

A hős tűzszerészekre emlékeztek

Megemlékezést tartottak a tűzszerészek napján a fővárosban. Szilágyi Zsolt Lajos ezredes, az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred parancsnoka a Logodi utcai emlékműnél azt

mondta: az elmúlt évtizedekben több száz tűzszerész adta életét munkavégzés közben.

A tűzszerészek napja alkalmából a budai Várban és a főváros I. kerületében

is koszorúkat helyeztek el mindazon katonák emlékére, akik az elmúlt 70 évben életüket áldozták az ország lőszermentesítése közben – mondta az ezredes kérdésünkre, hozzátéve: az elmúlt évti-

zedek alatt több mint 300 tűzszerész halt meg a különböző mentesítési feladatok során. „Mivel ez egy kiemelten veszélyes feladat, sajnos ez benne van a kockázatban, amit a kiképzés fejlesztésével, modernizálásával lehet csökkenteni” – fogalmazott az ezredes.

A tűzszerészek az elmúlt időszakban a Honvédelmi és Haderőfejlesztési Programnak köszönhetően új eszközöket, gépjárműveket és speciális, a munkájuk megkönnyítését szolgáló tűzszerész felszereléseket – mint például védőruhákat – kaptak. Szilágyi ezredes kitért arra is, hogy évente átlagosan 2000 bejelentést kapnak országszerte, és több mint 30 ezer robbanótestet kell hatástalanítaniuk. Valószínű, hogy idén is eléri ezt a számot, hiszen eddig 1600 bejelentést kaptak és több mint 20 ezer robbanótestet hatástalanítottak.

NYULAS SZABOLCS
FOTÓ: RÁCZ TÜNDE

Hatvankét éve Várpalota közéletében

November elején, Várpalotán köszöntöttük Dobszai József nyugállományú alezredes urat, a Gábor Áron Nyugállományúak Klubja elnökét, aki most töltötte be 80. életévét. A klub elnökségi ülést tartott, Dobszai elnök úr – ahogy tizenöt éve mindig – most is megtartotta a beszámolóját az elmúlt időszak eredményeiről és a közeljövő legfontosabb feladatairól.

A hivatalos rész után Fülöp Lászlóné, Ildikó, az egyesület titkára köszöntötte

meleg szavakkal, az általa írt verssel és ajándékokkal a klub elnökét. Ezt követően elindult a méltatás- és ajándékvivatar. A jelen lévő klubtagok, az elnökség tagjai, a Bányász Hagyományőrzők, a Bányász Nyugdíjas Klub vezetői, a BEOSZ elnökhelyettese, aki nejével együtt barátként utazott le a köszöntésre, meleg szavakkal, kisebb-nagyobb ajándékokkal fejezték ki tiszteletüket, megbecsülésüket és szeretetüket. Én is átadtam a BEOSZ–KDR tagszervezeteinek nevében szerény ajándékainkat. Aztán koccintottunk is egyet a nevezetes nap alkalmából. Dobszai alezredes úr (nekünk csak Józsi bácsi) állva, vidáman csillogó szemekkel, néha egy kicsit elérzékenyülve fogadta a jókívánásokat.

Józsi bácsi Várpalotán született 1939. október 25-én, és ott is élt mindig. Szereti a városát, és tizennyolc éves kora óta jelen van a közéletben. Tevékenységének eredményességét számtalan városi elismerés fémjelzi. Tisztelet a bányászokat, ápolja a kapcsolatot a bányász hagyományokat ápoló szervezetekkel, a városi civil szervezetekkel. Mindenként ismer, és mindenki ismeri, tisztelet.

Hivatásos katonaként szolgálta legjobb tudása és meggyőződése szerint a hazát. Nyugállományba vonulása óta szervezője, motorja a társadalmi kapcsolatoknak, a katonai hagyományápolásnak, a fiatalok honvédelmi nevelésének, a nyugállományú katonák érdekvédelmének. Tisztelik és segítik a munkáját a ma katonái, Ő pedig minden alkalmat megragadva hirdeti a katonák áldozatvállalását, a hivatás magasztosságát és szépségeit.

Fáradhatatlanul, idejét, erejét nem kímélve szervezi a klub programjait, építi a városi és társadalmi kapcsolatokat, törődik a fiatalokkal, az idősekkel, az elesettekkel. A saját bajait félretéve – pedig van Neki is elég – segít mindenkinek, kérni sem kell.

Ember, aki az évtizedek alatt szűkebb pátriájában, Várpalotán, és a nyugállományú katonák körében, a BEOSZ nagy, és a Közép-dunántúli Régió kisebb családjában tiszteletet és megbecsülést vívott ki magának.

Józsi Bácsi!

További életedhez és munkásságodhoz kívánunk jó egészséget, erőt, kitartást, bölcsességet!

BERDÓ GÁBOR KÁROLY

Százéves ludovikást köszöntöttek

Zafíroklevéllel és emléklakettel köszöntötte Hodobay Andor nyugálományú tüzér főhadnagyot, az egykori Ludovika Akadémia 1940-ben végzett kiválóságát a Nemzeti Közsolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtiszt-képző Kara. A századik születésnapját idén ünneplő, a doni harcokat megjárt veteránt Pohl Árpád dandártábornok, a kar dékánja, Siposné Kecskeméthy Klára ezredes, a Művelti Támogató Tanszék professzora, valamint a kar hallgatóinak képviselői otthonában köszöntötték.

Hodobay Andor átélt a második világháború borzalmait, hadifogoly is volt egy ideig, később szép polgári karrier jutott neki osztályrészül, ahonnan 72 éves korában ment nyugdíjba. Pohl Árpád köszöntőjében arról beszélt: alapvető kötelességük, hogy ápolják a Ludovikás hagyományokat, hiszen erre épül az egyetem értékrendje, amelyhez az alapot a Magyar Királyi Honvéd Ludovika Aka-

démia értékei adják. A dékán felidézte Hodobay Andor katonaszerencsését is. A második világháború idején ugyan a Donhoz vezényelték, az áttöréskor azonban már nem volt ott, mert tüzerként, a nyelvtudása miatt Németországba, a tüzérségi lőiskolára vezényelték a német tüzérséggel történő együttműködés oktatására, tapasztalatszerzésre. Ennek köszönhetette az életét.

A köszöntő után Pohl Árpád zafíroklevelet nyújtott át Hodobay Andornak tanulmányai 80 évvel ezelőtti befejezése alkalmából, majd egy, a HHK címerét ábrázoló emléklakettet a 100. születésnapja tiszteletére. Az ünnepelt felidézte: avatása után a tüzerrekhez került, majd a honvédcsapatok élén az akadémiák (Ludovika, Bolyai) is bevonultak Kassára, ahol megfogalmazása szerint „másképp viselkedtek az emberek, mint itthon, más volt a szellem.” Beszélt a ludovikás évekről is, ahol kiváló képzést kaptak és kemény gyakorlatokon vettek részt, mégis szép emlékei vannak azokról az időkről.

Hodobay Andor elmondta: a Donig vizsontagságos volt az út. Vonattal vitték őket Kurszkig, majd négy nap gyaloglás következett, mire odaértek. 1945. április végén, az osztrák–német határon, amerikai hadifogságba esett. A 10 hónapos fogságra így emlékezett: „ittuk a jó fekete kávé és éhezünk.” Az egykori tiszt üzent a ma tanuló honvéd tisztjelölteknek is. Azt mondta: legyenek felkészültek és vigyázzanak az ország egységére.

Hodobay Andor szabadulása után visszatért a polgári életbe: elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karát, végzés után pedig elhelyezkedett az ERŐTERV-nél, ahonnan 42 év folyamatos munka után 72 éves korában ment nyugdíjba. Hodobay Andor rendszeres résztvevője a ludovikások találkozójának, elkészítette emlékkönyvüket is. 2000-ben gyémánt-, 2005-ben vas -, 2010-ben rubinoklevelet kapott. Századik életévét szeptember 13-án töltötte be.

TASI TIBOR

FOTÓ: SZILÁGYI DÉNES

A keleti végekről a Nyugat-Dunántúlra

A nyíregyházi Fegyveres Erők és Rendvédelmi Szervek Nyugdíjas Klubja szeptember elején nyugat-dunántúli tanulmányúton vett részt. Győri szállásunk az MH 12. Arrabona Légvé-

delmi Rakétaezred laktanyájában volt, ahol katonás rend és tisztaság fogadott bennünket. Ebéd előtt tájékoztatót kaptunk a katonai szervezetről Bozsóki Attila alezredes, parancsnokhelyettestől. Majd

vezetésével Győr nevezetességeivel ismerkedtünk meg. Profi idegenvezetőket túlszárnyaló tájékozottsággal, érdekes történetekkel fűszerezve mutatta be a város gyönyörű barokk épületeit, belvá-

rosát és a végén Szent László hermáját is megnézhattuk. Látnivalókban sokat gazdagodtunk ezen a napon.

Második nap busszal indultunk Herendre, ahol a vasútállomás bejáratánál megkoszorúztuk az 50 évvel ezelőtti súlyos katonai vasúti szerencsétlenség áldozatainak emléktábláját. Ezután a herendi Porcelanium központjába mentünk. Megismerkedtünk a porcelánkészítés és -festés folyamatával és megtekinthettük a múzeumot, ahol szebbnél szebb alkotásokat láttunk. Előzőleg egy 3D-s ismertető filmet láttunk, amely a Porcelán Manufaktúra történetével ismertette meg bennünket. A tárlatvezetéshez egy kávé is tartozott, amit herendi csészekből fogyaszthattunk el. Herend után Pannonthalmára mentünk, ahol a Király vendéglőben ebédeltünk. Ebéd után az apátság megtekintése következett. Idegenvezető kalauzolt végig bennünket a templomon és a könyvtáron is. Itt kaptunk ismertetőt hazánk XII. századi történelméről és az apátság történetéről is. Jelenleg is folyik itt tanítás, de már az apátság új szár-

nyában, ahol középiskola és kollégium működik. Mikor mi ott voltunk, a diákok szabadidejüket töltötték. A könyvtárban megnézhattuk a Tihanyi Apátság alapítólevelét, első írásos nyelvemlékünket. A sok látnivaló után győri szállásunkra mentünk.

Harmadik nap már a csomagjainkat is magunkkal vittük a buszba. Reggeli után Nagycenkre indultunk. Ezen a napon csatlakozott hozzánk a helyi Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományú Klubja elnöke, Kiss Géza nyugállományú ezredes. Nagycenken először a Széchenyi István-émlékmúzeumot tekintettük meg. Az idegenvezetőnk maximális tudással és briliáns szónoki képességgel rendelkezett. Olyan dolgokat és eseményeket tudtunk meg Széchenyi koráról, családjáról és életéről, amik után levéltárakban kellett volna kutatnunk. Az emlékmúzeum virágházában megnéztük a „Piknik 30” jubileumi kiállítást, amit a határmegnyitás emlékére rendeztek. Ezután a Széchenyi-mauzóleumban tisztelegtünk a „legnagyobb magyar” sírja előtt. Utunk Fer-

tődre vezetett, ahol a Grácia étteremben ebédeltünk. Ebéd után az Esterházy-kastély látványosságai következtek. Sajnos, nem sok termet láthattunk, mert nagy részük restaurálás alatt áll. Amit viszont megnéztünk, azokból fogalmat alkothattunk a kastély korabeli barokk pompájáról. A rózsakertbe is lesétáltunk és bár a rózsák nagy része már elvirágzott, így is csodálatos illattal fogadtak bennünket. A kastély látogatása után visszaindultunk Győrbe, a vasútállomásra és a társegyesület képviselőjétől elköszönve a Hortobágy EC-vel hazaindultunk Nyíregyházára.

E csodálatos tanulmányút megvalósításáért köszönet illeti a BEOSZ pályázati támogatását, az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezredtől Könczöl Ferenc ezredes, parancsnok úr logisztikai, Bozsóki Attila alezredes, parancsnokhelyettes úr közösségerősítő tevékenységét, valamint Kiss Géza ny. ezredes, társegyesületi elnök segítségét.

SZLUK ISTVÁN KLUBELNÖK,
SZERVEZŐ KOLESZÁR JÓZSEFNÉ KLUBTITKÁR

„Ki itt szolgált, mindig hű marad”

Ez olvasható azon az emléktáblán, amit 2019. októberében avattak a debreceni Kossuth-laktanyában, az egykori „radaros katonák” tiszteletére. Történetük 1952-ben kezdődött, a 7. Légi Figyelő és Jelző Század Debrecenbe településével. A '60-as évek elejétől a technikai fejlődés eredményeként már rádiótechnikai századként működtek tovább, 1966-tól a Honi Rádiótechnikai Kiképző Központ is Debrecenbe, az egykori Bocskai-laktanyába települt. 1973-tól a Bőrgöndi Légvédelmi Kiképző Központ városba érkezése után a radaros katonák képzése már a kiképző központ hadrendjében, a Kossuth-laktanya falai között folyt. A rádiótechnikai század szintén a Kossuth-laktanyába tette át székhelyét. A rendszerváltás, majd a haderő átalakítása után 21. Radar-századként működtek tovább a Veszprémi Rádiótechnikai Dandár alárendeltségében. A katonák ekkortól már a NATO Integrált Légvédelmi Rendszerén belül végezték munkájukat. A történet 2014. július 31-én a 21. Ra-

darszázad utolsó állománygyűlésével zárult. A 62 esztendő alatt folyamatosan ellenőrizték Magyarország keleti felének légterét, alapvetően hozzájárultak a polgári és katonai repülések biztonságához. Az új, háromdimenziós radar hadrendbe állításával az akkorra már elavult lokátorokkal rendelkező debreceni bázist felszámolták, helyét a NATO rendszerébe illeszkedő, modern bánykúti radarállomás vette át. Az ünnepi beszédet, a radaros katonák

nevében, Szarka János ny. ezredes, az avatóbeszédet Csomós Lajos ny. vezérőrnagy, volt MH RTF mondta el.

A radaros katonák hosszú időn át láthatatlan sugarakkal őrködtek a keleti országrész, benne Debrecen légterének biztonsága felett, cserében a város befogadta a katonákat és családtagjaikat – hangzott el az ünnepségen. Az emléktáblát az 54. Veszprém Radarezred és a Radaros Katonák Baráti Köre állíttatta.

Visszatekintés

A múlt időre visszatekintve, közeledve a Szövetség 30. születésnapjához, eljött a számvetés ideje.

Aggódva vagy bizakodva latolgatjuk mi vár ránk. Az ember életében fontos szerepe van az ünnepeknek, az évfordulóknak, és így van ez a közösségek életében is. A köszöntések, a megemlékezések természetes velejárói ezeknek a rendezvényeknek, írásoknak. Az ünnep, az évforduló nem arra való, hogy itt vezessük le sikertelenségeink miatti indulatainkat. A születésnap megemlékezések arra valók, hogy egyenesen beszéljünk, és hogy köszönjük meg a tisztességet, barátságot. Hatalmas folyam az idő. Hatalmas, örök, és nincs, ami feltartóztassa.

Mindannyian küzdelmet vívunk az idő folyamával. Nem megállítani akarjuk; már régen beláttuk, hogy ez reménytelen vállalkozás lenne. Beérjük azzal is, ha az idő sodrása nem dönt le, nem ragad el, és irányt szabhatunk életünk folyamának. Olykor megállunk, hogy végiggondoljuk az utat, melyet megtettünk. Megállunk, hogy erőt gyűjtsünk a tovább haladáshoz. Ahogy Vörösmarty Mihály mondta: „A múltat tiszteld, s a jelent vele kösd a jövőhöz”. Nos, ilyen horgonyvetés és megállás lesz Szövetségünk közelgő 30. születésnapja. Visszatekintve az úton, melyet együtt tettünk meg az elmúlt évtizedekben a nyugállományú közösségekkel, a bajtársi egyesületekkel, a HM-HVK, a városi, a települési önkormányzatok támogatásával, és a klubok vezetőivel; – őszintén és nyugodtan kijelenthetem, – együtt voltunk sikeresek.

A múlt időbe visszatekintve, az emlékek közt kutatva, számomra felejthetetlen élmény marad, hogy 14 évig lehettem a csodálatos kaposvári Noszlopy Gáspár Honvéd Nyugállományú Klub elnöke – e hónapban ünnepeltük 5 és fél évtizedes fennállását – mely alapító tagszervezete a BEOSZ-nak. A sors adta szerencsés-

nek köszönhetően együtt dolgozhattam a Szövetség alapítóival és az őket követőkkel, kiktől sokat tanulhattam, úgy, mint a közösségek iránti szolgálatot, az emberek tiszteletét, szeretetét és az értük végzett munka örömét. Kitűnő emberekkel, klubvezetőkkel dolgoztam és dolgozom együtt, kikkel – a mit, miért, hogyan, mennyiért? – kérdésekre keressük a válaszokat. Természetes, hogy a különböző beállítottságú, tapasztalatú, stílusú társaim más és más válaszokat adtak és adnak a felmerülő kérdésekre, de mindannyian a közösség, a Szövetség javát akartuk és akarjuk, annak érdekeit tartjuk elsőrendűnek. Ezért lehettünk a közösen meghozott döntések lelkiismeretes végrehajtói.

Szövetségünkben otthonra leltek mindazok, kik tevékeny részesei kívántak lenni cselekvési programjainknak, és aktívan, kívántak dolgozni a közösségek összetartása, az emberi szó melegének megőrzése érdekében. Meggyőződésem, hogy a honvédelem gondolatának erő-

sítése, a honvédelmi nevelés a jövőben társadalmilag is nagyobb hangsúlyt fog kapni, ezért a Szövetségnek is elsősorban az ifjúság felé kellene nyitni.

A BEOSZ a honvédelem ügyét akkor és úgy szolgálja a legjobban, ha részt vállal azokból a társadalmi erőfeszítésekben, amely a fiatalok, a felnövekvő katonanemzedékek hazafias honvédelmi nevelését szolgálja.

A mögöttünk hagyott évek bizonyítják, hogy jó időben vagyunk, hogy megfogalmazzuk sikereink összetevőit, nehézségeink okát, őszinte, reális megítélést adjunk az eltelt három évtizedről, a közelmúlt történéseiről. Egy szervezet, egy szövetség addig képes eredményesen működni, míg világos céljai vannak, őrzi szervezetségét, tömegbázisát, és tudatosan építi fel programját, akcióterveit. Gárdonyi Géza írta, Füves könyvében: „Ha azon az úton haladsz, amelyen a náladnál tökéletesebb emberek nyomai látszanak, mindig nyugodtan gondolhatsz az utad végére.” Rövid visszatekintésem végén tisztelettel gondolok és emlékezem az alapítókra, mindazokra, akik a Szövetség megalakításán munkálkodtak, cselekvésre biztatták azokat, akik ma és a jövőben is, hozzájárulnak a Szövetség és az együvé tartozás szellemének erősítéséhez, és becsülettel folytatják tevékenységüket a katonai bajtársi és nyugállományú közösségek érdekében.

Tisztelt Bajtársak! Köszönöm az alapítók bölcsességét, követőik nagyszerűségét és a jövőt alakítók elkötelezettségét a Szövetség céljainak megfogalmazásáért és megvalósításáért, hogy jelszavunk örök érvényű legyen: „A Haza Minden Előtti!”

Baráti üdvözléssel

PÁSZTOR ISTVÁN NY. EZDS.

Az aradi vértanúk emléknapjára

A kiskunfélegyházi Honvéd Nyugdíjas Klub, az Aradi Vértanúk Emléknapja, Nemzeti Gyásznap alkalmából, megemlékező és emlékmű-avató rendezvényt tartott.

Müller Zoltán és Vanyur István vállalkozók, továbbá munkatársaik és egyesületünk segítő tagjai keze munkájával készült el az emlékmű, és rendeződött a környezete. Az obeliszket fehér lepel bo-

rította, derekán nemzetiszínű szalaggal átkötve, s két oldalt a Kiskun Huszár és Honvéd Hagyományőr Egyesület egy-egy honvédje állt őrt. A rendezvényt a Himnusz közös elnéklése és Desztics

Az avató gondolatok után Farkas Zoltán klubelnök, Müller Zoltán, a Szabadszállás Jövőjéért Egyesület elnöke és Holczmann Mihály, a Szabadszállási Református Egyházközség Presbitériumának gondnoka emelték le a leplet az emlékműről, majd Kiss József atya és Hankóczi Gergely őrnagy, református tábori lelkész mondtak imát és kérték Isten áldását Szabadszállás '48-49-es honvédei emlékére. Ezt követte Gáspár Réka előadásában Juhász Gyula: Vértanúink című verse.

Az emlékezés – a Temetőkertben – a „Magyar takarodó” kürtjellel zárult.

HORVÁTH BALÁZS ISTVÁN
FOTÓ: FÁBIÁN KRISZTIÁN

Márton Solt előadásában Ady Endre: Október 6. című verse nyitotta. A narrátor köszöntő bevezetőjét követően Farkas Zoltán, az egyesület elnöke osztotta meg hallgatóságával emlékező gondolatait. Horváth Balázs, a Kommunikációs és Hagyományápolási Bizottság vezetője avatóbeszédében megerősítette: a Honvéd Nyugdíjas Klub kezdeményezésével jelet kíván hagyni '48–49 hőseinek és áldozatainak. Csatlakozott e jelhagyáshoz a Szabadszállás Jövőjéért Egyesület, befogadóként a Szabadszállási Református Egyházközség, és támogatta az emlékállítás gondolatát Szabadszállás Képviselőtestülete is.

Megemlékezés az aradi vértanúkról

A kiskőrös Helyőrség Nyugállomáshelyi Klubja úgy döntött, hogy ebben az évben Aradon, a helyszínen fog tisztelegni a vértanúk előtt.

Október 6-án az 53 fős csoport buszra szállt. A helyi idegenvezetővel a szabadságszobornál volt a találkozó. Megismertük a szobor kálváriáját, illetve a szobor jelképeit. Koszorút helyeztünk el. Következő állomás a vesztőhely volt, ahol leróttuk tiszteletünket a 13 vértanú hamvainál.

A városi séta keretében megtekintettük a katolikus templomot, majd a forradalom és szabadságharc ereklyéit bemutató múzeumba tettünk látogatást.

Öröm volt nézni, hogy sok magyar rendszámú busszal érkeztek felnőttek és fiatalok egyaránt.

Találkozó a lőversenyen

A szentendrei Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub tagjai október 15-én immár hagyományosan a Honvéd Kosuth Lövész Klub első lőterén találkoztak, hogy összemérjék tudásukat légpuska lőversenyen.

A rendezvény minden évben nagy érdeklődés mellett zajlik. A lőtér vezetői a verseny előtt ismertették a lőtér szabályait és a biztonsági rendszabályokat. Ez évben a lőverseny mellett dartsbajnokságot is szerveztünk, ezzel is színesebbé téve a napot és a várakozási idő hasznos eltöltését.

A versenyzők díjazásban részesültek.

– Az év folyamán több alkalmunk volt bográcsban főzni, melynek mindig nagy sikere volt. Ezért a vezetőség úgy döntött, hogy saját főzésű bagulyást készítünk a jelenlőknek. Asszonyaink finom süteményekkel készültek.

Ezen a napon a BEOSZ operatív elnöksége Szentendren, az MH Altiszti Akadémián tartotta kihelyezett ülését. Az elnökség tagjait az Akadémia parancsnokával együtt meghívtuk az eredményhirdetésre, ami után közösen fogyasztottuk el az ebédet. Ez alkalmat adott arra, hogy találkozzon a tagság a BEOSZ vezetőivel, így megbeszélhették az aktuális problémákat. Megköszöntük a pályázatunkra kapott támogatást, amelyet jó célokra használtunk fel.

HORVÁTH JENŐNÉ ELNÖK

FOTÓ: BARA ERZSÉBET

Tüzéreknek szólt a dal

Október elején, a Gábor Áron Tüzér Bajtársi Egyesület meghívására Budapestre, a Stefánia Palota és Honvéd Kulturális Központba látogatott a Marcali Bajtársi Dalárda. Az együttest elkísérte a Marcali Bajtársi Egyesület elnökségének több tagja és hozzátartozói is.

A Gábor Áron Tüzér Bajtársi Egyesület ezen a napon ünnepelte megalakulásának 30. évfordulóját. A dalárda a kulturális program elején és végén lépett fel két, külön erre az alkalomra összeállított katonadalcsokorral. Szólót énekelt Bartsch Zoltán és Koltai-Tóth Árpád. A közönség vastappsal jutalmazta az együttes előadását.

KÖRÖSI ANDRÁS
FOTÓ: A SZERZŐ FELVÉTELEI

Jubileumi díszoklevelek átadása

A jogelőd intézmények, a KLKF, a ZMKMF, az M. KIR. Honvéd Ludovika Akadémia közel 70 hallgatója kapott jubileumi díszoklevelet a Nemzeti Közszerzési Egyetemen

A Szent László-kápolnában tartott ünnepségen zafir-, gránit-, gyémánt-, illetve aranydiplomát vehettek át azok, akik a katonai felsőoktatás intézményeiben végeztek az elmúlt évtizedekben. Kertész Zoltán ny. alezredes ismertette a Magyar Honvédség parancsnokának köszöntőlevelét, amelyben Korom Ferenc altábornagy többek között ezt írta:

„Megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm Önöket, jubileumi bajtársi találkozásuk alkalmával. Ez a nap nem csupán egy találkozó, ahol az évtizedekkel ezelőtti surranótársak üdvözölhetik újra egymást. Ez a nap szól a köszönetről is, hálával tartozunk azoknak, akik ezt a gyönyörű katonai hagyományt ápolják és életben tartják.”

Habár a Magyar Honvédség parancsnoksága mint újonnan megalakult katonai szervezet még nagyon fiatal, a jogelődök eziránti elhivatottságát mélyen őrzi és vigyázza. Itt vannak körünkben azok az egykori katonatisztek, akik a történelem viharait túlélve, bátorságukról és haza iránti hűségéről, számtalan alkalommal tettek tanúbizonyságot.

Sosem felejtették el tiszti esküjüket, és fejet hajtottak, ha a haza szolgálata úgy kívánta, hogy családjukat, szeretteiket, napokra, hetekre vagy hónapokra háttérbe szorítsák.

Pohl Árpád dandártábornok, az NKE Hadtudományi és Honvédképző Karának dékánja köszöntötte a jubileumi díszokle-

vél-ünnepségen megjelent ünnepeltek, hozzátartozóikat és a vendégeket.

A Zrínyi 2026 Honvédelmi és Haderőfejlesztési program alapjaiban fogja megváltoztatni honvédelmünk rendszerét – mondta többek között a dékán. A rendelkezésre álló források évtizedek óta nem látott fejlesztést tesznek lehetővé, aminek eredményeképpen a Magyar Honvédség a régió egyik meghatározó haderejévé válik.

ÖSSZEÁLLÍTOTTA:

FEHÉR MIKLÓS, AZ MEBSZ TAGJA

